

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса 05.06.2007. године

НАСТАВЉЕНО 05.06.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Хвала вам, седите.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Мирјана Несторовић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са Татомиром Лековићем? Није присутан?

- **Фолић Горан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја бих мењао колегу Лековића, иначе ме је у више наврата преовластио тако да не би губили данашње суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте?

Оптужени Нишавић је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адв. Палибрк Драган уместо одсутног адвоката Татомира Лековића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Нојић Јован присутан сведок?

НАТАША КАНДИЋ: Имамо неке фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сачекајте после само да видим ко је присутан. Да ли је дошао сведок Нојић? Јесте? Јовановић Сава, то је овај што касни? Трајковић Трајко? Уведите сведоке молим вас да видимо ко је дошао. Дошао је и Трајковић, јел тако?

Констатује се да сведок Јовановић Сава није приступио, а јавио се да касни.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Нојић Јован.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, молим Вас ја ћу морати да напустим, али не знам кад, претрес и замениће ме адв. Вита Ранић која ће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Кандић, мислите да је сад нешто битно с овим фотографијама?

НАТАША КАНДИЋ: Имамо фотографије које могу да буду врло корисне, ми смо предали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само да видимо молим Вас? Добро, Ви ћете прокоментарисати шта је на овим фотографијама. Добро, то ћемо касније да констатујемо да сте нам доставили те фотографије па ћете прокоментарисати.

Сведок ЈОВАН НОЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Нојићу. Ви сте били саслушани у претходном поступку код истражног судије. Претходно ћу узети Ваше личне податке. Ви сте рођени од оца?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Живорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте рођени?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: У Сувој Реци. Рођен сам у Призрену а живим у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте рођени?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену? Овде стоји да сте рођени у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: У Сувој Реци живели смо пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: 1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1961? Да ли сте запослени?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Обичан радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник? Добро. Где је Ваше боравите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Наше боравиште је у Смедереву, тако нешто, живим у Смедереву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То овај Избеглички камп «Радинац»?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као у претходном поступку.

Господине Нојићу, Ви сте позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Ви нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Као сведок дужни сте да положите заклетву па бих Вас молила да прочитате овај текст заклетве који се налази.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам писмен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте писмени? Понављајте за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа нећу прећутати.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ништа нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел Ви остајете код овог исказа који сте дали када сте били саслушани код истражног судије? Јел остајете код тог исказа што сте дали.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Што сам казао не знам друкче, што сам дао прву изјаву и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, заклет.

Интересује нас да ли било шта знате о страдању породица Бериша?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је приступио адв. Татомир Лековић.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа? Реците у марту месецу '99. године где се Ви налазите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ми смо били пут Рештани – Сува Река, друго ништа нисмо ишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела. Ви сте?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Општина Сува Река према селу Рештане ту смо ишли, даље нисмо ишли ништа, општина Суваречка, ту смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, јел сте били припадник Цивилне заштите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви постали припадник Цивилне заштите? Ко Вас је послао, кад је формирана та група?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Мене је позвао Бобан Вуксановић. Бобан Вуксановић ме позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било? Јел знате када је било бомбардовање, када је објављено бомбардовање?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу да се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како Вас то позива Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да дођу да раду ту у Цивилну заштиту. Кажем што, каже да се поради нешто, кревети да се пребаце са полицију, мора вика да покупите ове леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вас он то позива, где Ви долазите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Из Суве Реке тамо са села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али где се јављате? Где долазите, да ли има нека просторија, где сте били?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ту по куће је дошао да ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући је дошао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да. Рекао ми да дођете да радите тамо, ајде да идемо тамо да помажемо шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Бобан Вуксановић био?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам, знам да је био као доктор, али не знам друго шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад је тад дошао по Вас, да ли Ви одмах тог дана идете или не?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: После сутрадан вика да дођете то да радите. Отишли смо ништа нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где треба да идете да радите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Вика треба да се покупи леш од стоке, вика леш од цивила, војска, полиција, да се покупи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Вам је то рекао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где треба да идете, јел питате где ћете да идете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: По села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По селима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да. По селима вика да покупите ту Речане, Мољане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте отишли онда сутрадан по селима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Отишли смо, скоро недељу дана сам био на боловање, па сам после доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте отишли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Био је Сава Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко још је био са Вама?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Био је Трипко, не знам презиме, Свето Трипковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трипковић Света?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да. Казић Крунислав, после онај бре не могу да се сетим ко су били. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ви одлазите значи ван Суве Реке? Где сте отишли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ишли смо у Село Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Самодраже, Сундачане тамо, Самодраже, Мовљане, Муштиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли можете да прецизирате отприлике када би то било, јел Ви знате када је кренуло бомбардовање, када је било објављено?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам, не могу се сећам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је било то марта, априла, маја, да ли се уопште сећате месеца или уопште не можете никако да се сетите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу се сетим никако само покупили су, викају ајде заратило се и ми смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад што је било ван Суве Реке то сад није битно за овај поступак. Битно нам је ово, да ли сте Ви у самом центру Суве Реке, да ли сте ишли да скупљате неке лешеве?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни један, једини пут?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам ја био уопште, никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули уопште шта се догодило у Сувој Реци, у Занатском центру, да ли сте чули?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Чули смо знаш оно од комшије ја сам био близу комшије Берише само што одваја зид, видим у двориште кукњава велика, питам малога дечака шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био ту први комшија од Бериша, како се зове?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам како се зове, не могу се сетим бре. Мали је то био дечко имао 10 година 11, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел памтите неког одраслог? Ако Вам је комшија био неког одраслог ваљда памтите, откуд баш дете да запамтите а никога од ових старијих нисте запамтили?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Мислим или Билул или Беким, не могу да се сетим, мислим пре да је Беким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беким?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Беким или тако. Један мали дечко, питам шта је било каже у центру све поубили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дечко каже?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Тај дечко вика побили су све наше, наше Берише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овако ми кажите: То кад сте чули да су све Берише побијене, да ли сте чули кад сте се вратили из тих околних села где сте ишли да скупљате лешеве или пре него што сте кренули у сакупљање лешева?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја сам био код куће то кад је било то пре него је убиство било то, сутрадан смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја Вас питам, само да се оријентишете. Значи, то кад сте чули да ли сте пре тога, значи да ли сте били по околним селима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисмо били уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јел сте после тога ишли по околним селима кад сте чули?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: После тога кад се завршило све. Кад сам чуо после сутрадан смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан је дошао Бобан Вуксановић и рекао да треба да идете? Значи то је било пре? Добро. И шта Вам каже како се то догодило, шта се догодило?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Он каже треба да идеш у Занатски центар тамо. Кажем, ја у Занатски центар нећу да идем, радио сам у «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да треба да идете у Занатски центар?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Бобан Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он Вам је прво рекао да требате у Занатски центар да идете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да. Вика није хтео да ми каже, вика има боље да се иде у Муштиште треба да се иде да се покупи један леш, после овамо да дођете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците ми ово за Занатски центар, јел прво да идете у Занатски центар па после да идете у то село? Како Вам је рекао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Чекај, не могу да се сетим. Мислим пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта пре тога?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Пре тога вика треба да идете у Тржни центар да идемо да радимо као Цивилна заштита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да радите као Цивилна заштита? Како је Бобан дошао код Вас, јел дошао са неким? Да ли је дошао колима, како је он то дошао, јел се сећате?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Пешака мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, јел био у униформи, у цивилу, како је изгледао тад кад је дошао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: У цивилу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте Ви, па јел сте могли да га одбијете да не идете у Занатски центар?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да га одбијем, иде са пушку кад ти тера у уста знаш оно бре, тај Дајец, не знам како му беше име. Вика идите тамо да купите леш јел можеш да идеш. Исти тај посао сам радио са лешевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам каже Бобан?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Бобан је рекао, вика да идете тамо, немој се бојиш од леша. Ја кажем бојим се, доста се бојим ја кад видим тај леш то је побијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам тако каже да идете у Занатски центар да купите лешеве?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја у Занатски центар нећу да идем тамо, тамо ја не могу да гледам тај крв, хоћу да идем по селима да има што да се покупи, по један леш да утовариш и то сам и радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, могли сте да идете да скупљате стоку, али нисте могли лешеве?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па нисам могао лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како кажете онда могли сте по неки леш да скупите по селу?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: По неки леш да се нађе ту по ливадама, има леш, покупиш ставиш ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада са Вама ту кад сте Ви рекли да не можете да идете у Занатски центар?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нико није био, рекао сам једном, реко Бобане ја тамо не могу да идем, да видим тај крв не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам је рекао, баш лешеве да идете да скупљате?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Вика баш да покупите неке пакете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пакете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Пакетиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд Ви знате да су лешеви? У ком моменту сте Ви дознали да су лешеви?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па рекао, после нам рекао Бобан после вика има неки леш покупи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете нећете да идете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја нећу да идем, јер то мој посао да идем тамо да покупим леш није, мој посао је био са стоку, ја сам био у Цивилну заштиту са стоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што кажете како кад је дошао са пушком па уперио где, јел уперио у Вас, јел како?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Уперио један како се зове онај Босанац како се звао, чекај бре, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, био је још неко са Бобаном?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Био је један полицајац, како се звао чекај не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте сетите се полако?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па рекао је Црногорац или Босанац не знам, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел из Суве Реке?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: У Суву Реку радио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао са Бобаном?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, са Бобана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, нисте хтели да идете и шта онда?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ништа, вика ако не можете да идете данас не, после сам једно два-три дана радио сам са стоку и за леше, знаш оне ситнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога сте ишли по селима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, значи тог дана, да ли сте уопште чули, Ви сте колико сам ја схватила на Рештанском путу ту живите, пошто кажете да су Вам куће Бериша биле?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, бе кад се иде према још 10 минута према центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према центру?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Бобан нам дали инекцију за смирење да не знамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вам дали инекцију за смирење?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам, стали ми вика ту до мене, убаца ми у кук, не знам шта је то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад Вам је дао то Бобан инекцију за смирење?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Пре да покупимо лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које лешеве?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ове што су убијени да ли нам инекцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где, кад сте добили инекцију, које лешеве да идете да скупљате, да Вас умире како?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам, мени ми дали инекцију, не знам како та инекција значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тада кад је дошао Бобан тад Вам је дао инекцију?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете да нећете да идете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, дошао је после тога кад је дао инекцију после смо морали да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ипак сте ишли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Рештане, Мовљане, Речане, тамо смо ишли све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог истог дана кад вам је био?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан? Реците ми да ли сте чули тог дана када је Бобан дошао и кад сте одбили да идете у Занатски центар, Ви кажете да Вам је он баш рекао да идете у Занатски центар, да ли сте чули да ли је уопште било неке пуцњаве, да ли сте чули да ли су биле неке детонације, да ли је била нека акција, да ли сте имали прилике нешто да чујете да се дешавало у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Дешавало се, пуцало се на све те стране, не знам на које се стране пуцало, на четири стране, лево и десно, иза, све се чуло, не знам од чега се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад је Бобан дошао код вас да ли сте и тад чули пуцњаву?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Кад је прекинула пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је прекинуто било?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да. Кад је прекинута пуцњава после је он наишао ту и рекао дођите да радите. Рекао другима, реко Трајку, нисам био ту кад је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је рекао Трајку, како знате?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Трајку је рекао дођите горе да покупите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Трајко ту у близини код Вас станује?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не мало даље је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд знате? Шта Ви радите, Бобан одлази, јел Ви остајете ту или идете негде? Значи, нећете одбили сте да идете, шта ради Бобан, јел Бобан одлази?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Одлази Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда Вам је рекао након сутра, прекосутра да идете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите тог момента, јел идете код неког, јел разговарате са неким, јел кажете звали ме да скупљам лешеве, јел причате са неким о томе?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Причао сам рекли су вика то је поубијано, то све, они нису дошли вика да покупе леш, били су неки Цигани из Призрена су били, не знам који су ти, неки Роми су били, не знам баш имена, не могу се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас мало подсетим, Ви када сте код истражног судије сведочили, Ви сте рекли: «Јел тебе звао тај Бобан да идете у Занатски центар да утоварујете неке лешеве»? Ви кажете «Не, није ми рекао ништа».

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Рекао ми вика, ја сам одбио нисам хтео да идем уопште и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел ме разумете? Ви кажете да Вам није ништа рекао везано за лешеве у Занатском центру, а Ви сад кажете да Вас је звао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Звао је, рекао ми ајде дођи да покупиш. Не могу да гледам то крви знаш и нисам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте уопште дошли до Занатског центра па се вратили или нисте уопште?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Уопште нисам отишао, уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Недељковић Света?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Недељковић Света, то је овај како се зове исто Сува Река ту је исто живео у Студентском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте са њим нешто разговарали? Јел Вам он нешто рекао, јел био он да скупља лешеве? Спомињали сте то, покушавам да Вас подсетим.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам ко је отишао да скупља те лешеве. Нисам био у току ко је скупљао лешеве, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви кажете «Оно што сам чуо од једног Недељковић Свете, каже има неки пакет, неке кревете, каже дођи ти», кажете: «Морам да идем», Бобан каже «Ако нећеш тамо да идеш».

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не није био са мношвом Света.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Вам је он причао, јел тако, Недељковић Света, јел Вам он причао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, ништа није он причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није а код истражног судије сте говорили? Да сте чули од Недељковић Свете да каже да има неке пакете, неке кревете, јел Вам нешто причао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ништа није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни о пакетима ни о креветима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте говорили код истражног судије? Спомињали сте да Вам је Недељковић Света говорио о пакетима, о креветима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу да се сетим, можда знаш оно питање што је било, не знам ја то, не могу да се сетим свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево подсећам Вас. Поставља Вам питање заменик тужиоца «Јеси ли чуо за утоваривање тих лешева»?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита заменик тужиоца. А Ви кажете: «Оно што сам чуо од једнога Недељковића Свете каже имам неки пакет, неке кревете, каже дођи ти, кажем не, морам да идем. Бобан каже, ако нећеш тамо да идеш иди по села тамо», јел тако било?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је било даље? Ви кажете да је у Вашу улицу Девет Југовића, ко је дошао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Од Девет Југовића је био Трајко, трајко је отишао већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су вам рекли да треба негде око десет радника да се утоваре кревети, јел Вам рекао Бобан?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Јесте, све су узели младу децу и ми смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причајте нам о томе. Ако су узели малу децу јел Ви видите кога он узима? Која су то деца?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Отишао је Трајко, отишао је овај бре како се зове, не могу да се сетим, отишли су неки из наше улице, ја сам био већ код куће кад је требало да се иде то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели кад су та деца отишла?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Отишли су, не знам да су отишли али отишли вика да носе неки пакети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви остајете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја сам остао код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад су се вратили јел причате нешто са њима шта су носили?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисам имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте питали?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, нисам питао где идете, откуд идете, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме су отишли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам, отишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Отишли су можда пешака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажиете «отишли су са камионом у нашу улицу, после сам ја био по селима», па Вас пита тужилац, «значи они су отишли тамо а ти си отишао», а Ви кажете «тамо је била војска и полиција, тамо су ставили једну партију кревета». Па где су ставили једну партију кревета, где је била војска, где је била полиција, мало нам то појасните?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То војска је била у селу, даље од Сува Река једно 500 метара од Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 500 метара од Суве Реке.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Било је дан, била је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Ви видите ту војску?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па тамо смо унели кревете, тамо смо радили истоварали кревете, намештали кревете и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полицију јел сте видели?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Била је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све ван Суве Реке?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ван Суве Реке мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми код истражног судије сте говорили да сте чули да су на улицу изашле неке жене?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па жене су почеле да вриште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе, ми о томе не знамо ништа. Кад су те жене изашле? Да ли тада кад сте Ви одбили да идете, кад нисте хтели да идете када Вас је Бобан позвао, па да ли сте после тога чули или пре тога?

Покушајте да се оријентишете кад је то?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: После тога, после то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад би то, јел то истог дана сте видели да жене вриште када је Бобан отишао или касније?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Мислим да је било пре тога, знаш оно чули су врисњак, писка се, жене викају, ја знам албански, кажу побили су нам фамилију целу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е где их Ви то видите? Где се Ви налазите кад Ви видите те жене да су изашле и да вриште?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Били смо на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тачно на улици?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Где на, улица је била где је био подрум за пиће, знаш оно бре фабрика за пиће, подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта ту видите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Видимо ту како излазе жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким Ви ту стојите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Били смо, пуно смо били, не могу да се сетим, ми смо били пуно знаш, младо и старо је било да гледају шта раду жене, шта вришти и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви приђете да питате зашто?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: После сам пришао комшији питам шта је било, вика побили су вика наши, наши рођаци и пријатељи и то и ништа, па смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви питате где су побили?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Викам где су, каже не знамо ни ми где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не можете да се оријентишете кад је то било?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било пуно тих жена?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Били су троје, четворо су били жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неку од њих?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете? А који вам је то комшија рекао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Рекао онај мали, Беким тако, он је био ту, изашли су деца напоље ту, вриште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где иду, ајде опишите нам којим путем се они крећу, где се крећу ове жене и деца што кажете да су били? Којим путем их видите, где иду?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Биле су пред општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред општину?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, пред општину су ту изашли, после не знам поред општине кад су биле, пред општину, нисмо видели на далеко, види се на једно 200, 300 метара од подрума до општине. Гледао сам ту како излазу, па сам отишао код куће и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел им прилазе нека униформисана лица, неки полицајци, јел прилазе тим женама?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? Па јел они говоре са некима, јел се питају, кога питају шта је, јел питају уопште неког шта се догодило?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нису питали никога, уопште нисмо ишли прем аутобуске, уопште нисмо ишли ми тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете: «Ишле су на горе према аутобуској станици, горе ишли су на горе, ми смо хтели да идемо да видимо, кад полицајац нас врати каже немојте да идете тамо».

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па немо да идете тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, ко Вам каже?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Тај полицајац како се зове с оно горе, не знам како се зове онај бре исто што је зет убијен из Суве Реке имао жену, Црногорац или Босанац не могу да се сетим како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви познајете тог полицајца који Вам је рекао да не прилазите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Познајем га тог полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је изгледао, ајте га опишите, какву је униформу имао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Имао је униформу да ти кажем маскирну, ону шарену, црну као плавкасту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена, плава, плавкаста?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Имала је са два џепа доле испод, имали два џепа, кошуља је била са два џепа исто, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је полицајац из Суве Реке?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се кажете оженио?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: У Суве Реке је ту, не знам одакле је пореклом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како су још изгледали, опишите мало, да ли су имали нешто на глави?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Мислим да су имали бетертке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретке? Какве, јел писало нешто на униформи, на рукавима, јел сте видели?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Писало полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је писало? Питам Вас, инсистирам на томе зато што Ви кажете: «униформе су имали да ти кажем маскирно војничко, имали шешире и са брадама»?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не са браду, нисам видео са брадама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте то?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам рекао то са брадама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за шешире, са брадама «не знам који су то били».

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Са брадом нису били ниједан са брадама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам видео са брадом никакве да су били полиција са брадама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно ово што сте сад рекли да нису са брадама и шеширима или је тачно ово код истражног судије?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Сад ово је тачно нису били са брадама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам рекао са брадама, ништа нисам ни ставио питање са брадама да су били, уопште нису ми споменули браду ни шеширима нити ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте неку трафику. Јел сте стајали негде код трафике?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Баш је била ту где је подрум пића, знаш где је фабрика пића ту је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је удаљено од Занатског центра, то је кроз доле, јел тако?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Није доле, то је било баш ту код како да ти кажем, баш ту где је фабрика била ту одмах нема ни десет метара тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте случајно видели тад кад сте стајали кад сте видели ове жене да вриште да ли сте видели неке можда камионе, нека возила?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Казић Крунислав, шта је он био у то време?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Он Крунислав био је радио је као резервиста, радио је као пандур, радио је као резервиста и после га пребацили, Бобан рекао да треба да возиш виљушкар, да возиш онај багер, копач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је возио?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, возио је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте ишли некада са њим? Јел сте били негде?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ишли смо, то је Цивилна заштита, ишли смо по селима, општина Суворечка, по селима смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Крстић Спиро?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: А Спиро је био да ти кажем, ишао је са нас са те лешеве што смо радили, био Спиро, били смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То по селима кад сте били?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Кад смо ишли по села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објашњавали код истражног судије, говорили сте како је то ишло па сте рекли да сте стављали неке дашчице ко је имао личну карту или пасош гледали сте то, дали смо њима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да ставили смо оно знаш као ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обележавали сте?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да који је леш, ко је, све је то писало знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте сад ми овако објасните: значи, Ви ипак сте ишли да скупљате лешеве?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете да нисте хтели не можете да гледате крв него идете стоку да скупљате?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То покривено са ћебама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све било покривено?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Покривено са ћебама, ми смо са све ћебе товарили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су се сахрањивали? То је све било по околним селима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То је све било знаш бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су се сахрањивали ти лешеве где сте ишли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Те лешеве сахрањивали смо где су албански гробови ту смо сахрањивали. Свако село има своје гробље, у гроб смо бацили, ставили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Бобан том приликом са Вама?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Бобан је био само је био у Сопину и више није био са нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једанпут?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Само једанпут био је ту у Сопину и више тога дана више није уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас враћам на Недељковић Свету. Кажете: «У Занатски центар рекао ми је Свето морамо да идемо тамо, морам на силу прети ми пушком, морам да идем, уплашио сам се». Јел Вам то Света причао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Мени није претио пушком, није мени пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Вама, него Света јел Вам причао да су њему претили?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Није мени причао ништа да су му претили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако сте говорили. Јел разумете? Ја Вама читам шта сте ви када сте сведочили код истражног судије, тако сте говорили. Ово све што сам Вам прочитала, то сте Ви причали.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ма да нешто ми нисмо причали ништа, него питувао да ли они не прича мене ништа и ја њему нисам он уопште ништа нисам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја сам тако схватила, Света каже: «идемо да утоварујемо лешеве, кад смо дошли овамо утоварили смо лешеве, кажем где лешеве, каже у Занатски центар је то било». Значи, из овога произилази да сте Ви са Светом о томе разговарали и да Ви знате о тим лешевима.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ништа нисмо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ништа са њима нисмо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то ништа није тачно што сте рекли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па није то тачно, ја са њим нисам разговарао уопште, нисам га видео уопште тога дана, уопште. После недељу дана када смо леш овај, после недељу дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако га нисте видели тог дана да ли Вам је после неколико дана причао о томе, не говоримо само за тај дан кад је био Бобан, него да ли Вам је после неколико дана Света причао да је био у Занатском центру, да су им претили, да је морао да иде да товари лешеве?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: После два три дана ми је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам. Значи он Вам је причао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Он ми тога дана није причао ништа, тога дана, уопште ми није причао, после два три дана како то прошло је. Па причао, ето како радио, како скупио, све то причао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви уопште и када сте чули да је било то масовно страдање породица Бериша?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја сам, ево скоро осам година сам по болници, не знам, изгубљен сам, не знам ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми тада, кад сте чули да жене вриште и да су страдали неки, јесте ли, шта сте Ви помислили, ко су ти људи који су страдали, јел то више њих и да ли уопште чујете, шта причају?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нису причали ништа, само сам, чуо сам писњаву, што су вриштили, друго ништа, друго ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, пошто Ви сте живели у то време у Сувој Реци, како је било у Сувој Реци, јел било пуцања, јел било неких акција, јел било војника, полицајаца?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па, било полицајаца, војника, било овако у општини питали где ће да иду, да радите, нисам питао уопште ни војника ни полицајца, шта ради свој посао, ради свој посао, па сад не знам да ли да питам шта радиш, шта убиваш а не убиваш, не могу да питам ја, нисам ја сад неки да се сад распитивам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули тог дана када је био Бобан, да ли сте чули да су пролазили неки камиони?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам чуо уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били у Призрену са лешевима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу да се сетим, били смо троје са лешевима, било Спиро и Свето. Свето, овај што, не, не бре него дечко овај други, не знам како се зове. Не знам презиме, сам заборавио како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био Сава Јовановић са вама?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Био Сава био са нас у селлама, да по селлама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У односу на ово све што сте причали да сте видели да жене вриште, то је ипак нешто, јел тако што Вам је остало у сећању, кад кажете, кад сте Ви били у Призрену, кад сте били то са лешевима у Призрену?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога или пре тога?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Тобило, да ти кажем, после два дана, мислим, два три дана, не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И као сте отишли, где су, одакле су ти лешеве, зашто сте ишли у Призрен, ко Вас вози? Причајте мало о томе.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам ко је возио, не знам возача, били су неки возач из Призрена, не знам који су возачи били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли ви скупили негде лешеве па их одвели у Призрен или како? Испричајте како је то било?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То су лешеве, скупили смо бре у, како се зове оно бре кад се иде према Призрену, знаш оно бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, даље од Сува Реци је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље? Значи, то ништа није било ту?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ништа није било ту. Ма то је село, како се звало, чекај бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топличани?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Топличани, да, из Топличана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте скупљали?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да ту смо скупљали у Топличанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је било касније, кажете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Љутоглава, не Љутоглава него Трње, је било ту све Топличане, Трње, и знам да је било Лешане, ту око Топличане близу, то село Лешане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли, тада кад сте Ви ишли са тим лешевима у Призрен, да ли је тада са Вама био Крстић Спира?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Био Спира, са нам био цело време и ишо је цело време, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је са Вама?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам каже ко је рекао да се носе ти лешеве у Призрен, ко је то рекао, да се возе лешеве у Призрен, јел знате то?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам ко је њему рекао, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то не знате?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам ко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, ко их је утоварио, у који камион, испричајте какав је то камион био, како је изгледао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Камион је био, да ти кажем, био «Југо» са, оно мало бре, како се зове оно бре, пола «Југо», пола је било оно са лимом нагоре, онај како се зове, не могу да се сетим, исто ко «Југо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није био камион?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био камион?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Није био, то било возило, имало оно, како се зове, знаке заштите, знаш оно, као камионче оно мало, исто, само кола су била, «Југо» или «Голф», не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли знате ко је Александар Миловановић «Паја»?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То ти је баш у исту улицу, у почетку, знаш, тамо где је подрум пића, тамо је имао кућу, преко пута подрума пића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли причали нешто са њим?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, уопште ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел знате ко је Репановић Радојко, јесте ли чули?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Како презиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић, ко је?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Радојко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То је у команди био, командант, суворечки командант, командир био, командир суворечки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели том приликом кад сте изашли на улицу, кад сте видели жене да трче, да ли сте га видели?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели. Знате ко је Јовановић Ненад?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, не познајем њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел познајете браћу Петковић Мирослава и Зорана, Мики и Зоран?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја њих так познајем као друга, Зорана, знамо се, то смо. Мики био ми школски друг, школски друг ми био Мирослав, Мики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Нишавић Милорад «Мишко»?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете. А да ли сте чули ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Чукарић Слађан, не, не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете. А Папић Рамиз?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Папић Рамиза сам чуо име а не знам ко је то. Име сам чуо да ради у Сува Реци а име, овако да видим ја бих познао га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте знали ко је Тановић, покојни?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Који Тановић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јовановић Тодор?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Тодор, то оно што је слико?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је сликао?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам то, он је био, цело време је био са нас, све је сликао са мном. Ми смо све знаш онако групно, то је са нас све да слика.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тодор био све време са вама?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, цело време.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте ишли ван Суве Реке?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ван Суве реке смо ишли по селима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је била смештена мисија ОЕБС?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате нека бела кућа где се налазила на том Рештанском путу, нека велика бела кућа?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ељшани Абдулах?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ељшани?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ељшани Абдулах, да ли сте чули за њега?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисмо чули уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам чули ништа уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шабани Рамадан?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја ти кажем слабо познајем те Албанце, слабо познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: не могу да се сетим. Да познајем, ја бих ти реко познајем тога Шабана Рамадана, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, тад кад сте изашли на улицу и кад сте видели те жене, да ли сте имали прилике да видите да ли су биле неке куће запаљене?
СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То нисмо загледали, нисам загледао уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте загледали, ништа нисте видели?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисмо загледали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, знате где је црква и звоник?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Звонара, знало, то било одмах код автобуске станице. Ту била близу црква, било гробље, па гробље било на 100 метара, на 120 метара, не знам колико, ту је била ту одма црква, па ту била автобуска, била пумпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад ишли на звоник?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад ишли на звоник?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. А да ли се сећате шта је више, да ли је виша црква или звоник?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Виша је звоник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звоник је виши?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да. Та звонара, како се каже, звоник, он је вишљи него црква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Нојићу, одакле су те жене дошле, Ви сте на улици, рекосте, је ли то главни пут за Призрен, јел то главна улица, то где Ви стојите код те фабрике пића, да ли је то главни пут, главна улица?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То било, знаш, то било одаљено мало од општине, то је био пут, знаш оно сељачки, ту код гробља се пролазило се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него то где Ви стојите, то где сте ви, где се налазите, питам Вас да ли је то главни пут, главана улица кроз Суву Реку што иде према Призрену?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да; то главна улица, то било центар и са Приштине и са Призрена, била то главна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро. Значи Ви сте на том главном путу. Одакле су те жене Албанке дошле, кажете чули сте да вриште па сте изашли тамо и онда сте их видели, одакле су то оне?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Целом путем су вриштале, целом путем су ишле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одакле су ишле?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Од куће су изашли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где су њихове куће, кад кажете од куће су изашле, где су то њихове куће?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Њихове су куће, су биле ту од гробља нема ни двацесет метара од нашег гробља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од гробља. Где, доле према Призрену или овам на супротну страну према Приштини?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Према СУП-у кад се иде, према полицији. Према автобуској станици нагоре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, нагоре. Тамо су њихове куће?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, њихова кућа ту одма ту од гробља, где је гробља ту има неки магацин за брашна, жито.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико их има, у тој групи, колико је тих жена, наравно не очекујемо ми да Ви кажете било их је тачно толико и толико него да ли их је више или пар њих?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Видео сам само три жене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Три жене. Да ли је било деце са њима?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Биле су мале, знаш оно што су имале по седам осам година највише, у врх главе, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је деце било?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Биле су двоје деце, су биле са рукама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај полицајац који Вам је забранио да идете горе, и Ви сте често користили овде тај термин «горе», па да видимо шта је то горе? Је ли то горе, кад Ви кажете забранили су нам да идемо горе, је ли то горе са тог места где ви стојите, је ли то према Приштини или према Призрену?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Према Приштини, према Приштини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је према Приштини и јесте ли Ви кренули горе па вам тај полицајац забранио да?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Кренули горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Докле сте дошли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да ти кажем , нема ни, да ти кажем ни пет шест метара, тако нешто повикао одбите се, иди доле, врати се назад. И ми смо се вратили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где је он то био, тај полицајац?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Полицајац је био ту на патролу, шето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На улици?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: На улицу био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тим женама забранио да иду горе?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или су оне прошле?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нисам видео уопште жена забранио, забранио нисам видео уопште женама што је забранио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не те су жене, те су жене, вриште, кажете, овај један дечко Вам каже: «побише све наше», и оне одоше горе, кренули сте и Ви па Вам полицајац забранио?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисмо кренули, шта да кренемо горе да кренемо, полицијац каже немој да идете тамо горе где су жене, где су, треба да се иде тамо према аутобуској, немој да идете уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, забранио Вам је него Вас питам је ли забранио тим женама, шта је било са њима, где су оне отишле?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нису забранили женама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су оне отишле?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Изашле до главнога пута, од куће њихове до главнога пута, до гробља па су се вратили назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А вратили су се назад кућама?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Вратили су се кућама, да. Били су до пута ту и ту су вриснили једно два пута и каже нестали наша фамилија и после су се вратили назад, чујеш све то, тишина је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Крстић Спирос каже да сте и Ви били са њим тамо у занатском центру и купили лешеве?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисам био уопште, нисам био ја, да сам био, реко би био сам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити да погледате једну фотографију, кад видите ко је, немојте рећи име и презиме јер он је наш заштићен сведок, значи то немојте рећи ко је, само ми реците да ли га познајете.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте га видели тог дана кад сте видели ове жене?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисам видео, уопште тога дана нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Уопште нисам видео откад почело то, нисам га видео, уопште га нисам видео, нисам га видео њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како га познајете, значи немојте уопште име да говорите и презиме?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То је било, знаш, у школи са мога бураз се дружио, дружио се са буразера мога и дружио се са многим, исто шетали смо ко другови. После нисам имао никакав контакт са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав контакт нисте имали?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Никакав контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатује се да је сведоку показана фотографија сведока «А» за кога каже да га познаје.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Познајем га овако, никакав контакт нисам имао, да причамо шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви знали да су нека тела, неки лешеве у Занатском центру па сте одбили да идете да утоварујете тела?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Причао Свето утоварали смо лешева, Свето овај бре Недељковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, са Светом сте причали неколико дана касније, али сте Ви одбили да идете у Занатски центар јер сте већ знали да су тамо тела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је на почетку, рекао је Бобан је рекао кревете и тела или лешеве односно, објаснио је то, на самом почетку је то рекао.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То па после сутрадан утоварали смо кревете и после сутрадан каже да идемо у Занатски центар, рекао сам нећу да идем у Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу сада сам да идем тамо не могу сам вика да идем да покупим нека децу из улица, купили смо децу из улица, каже да кренете сами, после кад покупи то кад сам био тамо, отишао сам према кући својој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, није рекао да му је Бобан рекао да су лешеве у Занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је после и за лешеве, рекао је кревете, лешеве, све је.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Кревете смо носили, пакетиће, ја ништа не лажем, што да лажем и то. Истину кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, јел имате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – мене интересује да ли сведок станује у близини ових Трајковића, Рома, Трајковића ових има их више тамо?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Господине ми нисмо Роми.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ови су Трајковићи Роми, јесу ли Роми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви станујете то Вас је питао у близини?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли Роми?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нису.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, Трајковићи ти, та деца мала, ако нису не знам шта су? Али станујете ли Ви близу њих?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ту су били улица нас раздваја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад ме интересује, јесу ли неки старији људи од тих Трајковића, од те деце мале које су вођене тамо јесу ли протестовали, јел су рекли немојте водити децу, јел сте чули ту неку гужву око тога?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Родитељи нису знали, мисле пакетиће да се носи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су касније евентуално тог дана јесу ли сазнали шта су они радили па да се неки деда бунио и тако нешто?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Јесте рекао сам Трајковић Милутин, он после вика са децу ако вам нешто дува, вика пакетићи, исхране, хране то је рекао, вика идите, само он није знао уопште.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јели сазнао касније?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: После знао је све.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је рекао кад је сазнао, јел сте чули то?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: После свашта му рекао Бобан свашта, вика зашто да тераш нашу децу, тако је рекао нашу децу малтретираш још нису пунолетни, то су били сасвим млади, да ти кажем осам, девет година су имали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону молим Вас, окрените се ка микрофону да би се снимило.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Десет година, то су били.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли чули да се неко од њих онесвестио неко од тих Трајковића?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Е сад то не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате? Добро. А да ли знате пред бомбардовања ко је радио на пумпи у Сувој Реци? Тих дана?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам ко је радио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел познајете неког Јашара Беришу?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Јашар Бериша био нам комшија ту близу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је он радио?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Радио је на пумпи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па то.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: На пумпи је радио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли шта је било с њим?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли чули да ли је он убијен?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја сам чуо да је убијен, ја сам чуо по села нон стоп су причали да је Јашар убијен, нисмо имали контакт него су причали људи по селима да је убијен Јашар.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате за исељавање Албанаца из Суве Реке? Јесу ли се исељавали на почетку бомбардовања или касније или?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су масовно одлазили и уопште да ли се неко иселио?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Иселили су Суворечани, нешто из Лешана, све су раселили, све су отишли су.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где су отишли?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Отишли су према Призрену, не знам где су отишли тамо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Аутобусом, камион, како су имали превоз пребацили су се.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А због чега су се раселили?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И да ли сте приметили на том Рештанском путу да су неке продавнице опљачкане, разваљене и опљачкане?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Где то?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На Рештанском путу?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: На Рештанском путу нисам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте, добро. Немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте били по селима, па сте поменули да сте били у Лешанима. Јел можете да се сетите кад је то било?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то било на почетку или?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: То је било на почетку.

НАТАША КАНДИЋ: На почетку? А кажите ми јел се сећате кога сте све затекли у Трњу?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Како, поновите?

НАТАША КАНДИЋ: Кога сте затекли у Трњу, јел било људи?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Били су Албанци, други нису били, сви су били Албанци.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било војске, полиције?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нису били ни војска ни полиција.

НАТАША КАНДИЋ: А колико сте тела покупили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону. У нас гледајте и одговарајте на питања.

НАТАША КАНДИЋ: Колико сте тела покупили?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Мислим један леш, два, тако, више нису.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било тела деце и жена у Трњу.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нису били жена и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Нису били жена и деца, били су бре један мушкарац и други је био неки младић, друго нисам видео, нису биле жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све сем Вас скупљао лешеве ту?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ту смо били нас Спиро, Свето, овај бре како се зове Трипковић, и овај како се оно зове бре Круни Казић, и то смо били и други нисмо били.

НАТАША КАНДИЋ: У Трњу, само троје?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Само троје.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је возио камион?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Возио је Спиро, Спиро је возио.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте, колико дана сте били у том селу Трње?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Били смо ни сат времена, пола сата, покупили смо и одмах смо отишли.

НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли били тад кад сте скупљали, да ли су били Албанци у селу јел су били или?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Били су, углавном били су Албанци ту су изашли да виде шта се ради.

НАТАША КАНДИЋ: А што сте онда носили тела?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Па мислим покрили смо тела, све су били покривени са ћебадима.

НАТАША КАНДИЋ: Не, а што сте ако су били Албанци и ако су ту биле породице, што сте носили тела из села?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам то.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте питали породице да предате тела?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја нисам питао ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Него само покупите.

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Покупимо то и, покупили смо и оставили смо на ТАМ знаш оно, онај ТАМ што има оно, онај мали ТАМ-чић.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте носили тела из Трња?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Носили смо у Широко туна што има код виногради су њихова гробља, ту смо их ставили.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте сигурни зато што та тела још нису нађена, где сте их однели?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Тела смо сахранили у Широци, знаш ту има где је било њихово гробље, ту смо их сахранили, ту смо сахранили то, нема никакве податке, нема никакво да има личне карте.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате неког имена из личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је стварно питања видите да он не зна.

НАТАША КАНДИЋ: У Трњу је било 25. марта.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија, ја бих замолила само да ускратите питања пуномоћнику јер излазе ван оквира оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је. Јел имате неко питање да поставите везано за овај наш случај?

НАТАША КАНДИЋ: Па имам још да питам ко њему и Спири и осталима каже да иду у Трње или у Лешане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви то знате ко Вам је рекао да идете у Трње?

НАТАША КАНДИЋ: Неко му каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна ко му је рекао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Рекао је Спиро, каже идете тамо у Трње да покупимо леш и јавили су телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Спира био, осим што је био возач, јел он био главни тамо?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам шта је био он, био је ко ми што смо били, да је био главни не знам за то.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је чуо кад је, да ли је са неким, да ли сте са неким причали после о том догађају, видели сте жене како вриште, видели сте ту малу децу, тог дечака који каже побише наше, јел сте с неким причали после тога о томе?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не, нисмо причали око тога уопште.

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте чули ко је то побио?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам ко је то побио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, јел сте чули за Манекен, да се неко спомиње Манекен?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А јел сте чули за «Чегар 1» да се спомиње, «Чегар»?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште, да ли Вам нешто говори?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Сад први пут то име сам чуо тај Чегар, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите браниоци?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У којој улици је становао сведок у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој сте Ви улици становали?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Ја сам становао у Девет Југовића, улица Девет Југовића.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел се сећа који број?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Без броја.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Без броја? А у којој улици је Трајковић становао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Трајко Трајковић?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У којој улици је становао?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Исто ту у улици је био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико далеко од Ваше куће?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Не могу баш да вам кажем, да ти кажем само имаш онај главни пут што је код нас, нема.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел близу становао или даље? Јел може да се каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите његову кућу, да ли видите његову кућу?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел сте комшије или нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из вашег дворишта јел видите његову кућу?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Види се, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Био је на брданце, брданце је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања још? Нема више питања? Оптужени да ли имате питања? Питања нема? Да ли Ви још нешто имате да изјавите?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа? Ви долазите из Смедерева?

СВЕДОК ЈОВАН НОЈИЋ: Да, Смедерева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове путне карте.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку 800,00 динара.

Добро. Можете ићи, хвала Вам.

Хоћете позвати сведока Трајковић Трајка?

Сведок ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ

Добар дан господине Трајковићу.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше име и презиме?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Трајковић Трајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте од оца?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: 1983.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја сам осми разред завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел радите негде?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој сте адреси сада?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У Смедереву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Трајковићу позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. По закону дужни сте да нам положите заклетву па прочитајте овај текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Можете Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте писмени?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да ћу све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: О свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа нећу прећутати.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: И да нећу ништа прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани код истражног судије, јел се сећате, долазили сте? Да ли сте још који пут били саслушани негде?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде? Јел остајете код исказа који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта нас интересује?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас страдање породице Бериша. Да ли знате нешто о томе, шта знате? Испричајте нам све што Ви знате о томе?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја сам прошли пут дао изјаве, можете да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, остајете код ове Ваше изјаве, али ми нисмо чули, па нам испричајте овде пред већем.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам пошто ми нисмо, овде нам је веће сада присутно па нам испричајте како и шта се то догодило, када је то било, шта сте чули како је страдала породица Бериша? Испричајте нам о томе све што Ви знате? Ево ја Вас нећу прекидати Ви причајте.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па тог дана ми кад смо били било је бомбардовање ми смо били у двориште, дошао је Бобан Вуксановић и рекао нам да дошло је неке кревете да истоваримо за војску и ми смо ушли у ладу ниву онда, не могу сад да се сетим, у ауто и одвео нас у Занатски центар и у Занатски центар је био неки масакар тог дана и ми смо хтели да се вратимо, нису нас пустили, значи били су агресивни мало на нас да морамо то да радимо. Ми смо рекли да нећемо, они су рекли да морамо и ми смо то радили и онда више нисмо могли и онда је, ја не знам како се зове само знам надимак Јајце, он је био строг према нама и драо се да морамо то да радимо и то је све. Ми смо то завршили, кренули смо кући да идемо, није нас пуштао,

терао нас нешто да копамо да бацамо у тај кафић неку земљу. Онда је, како се зове, не знам му име, рекао му да нас пусте. Он каже не може док се то не заврши и онда су нас пустили кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вас овако сад питати мало и да Вас подсетим колико могу мало детаљније. Реците ми кад кажете да је дошао Бобан Вуксановић код Вас и да је то било бомбардовање, јел то значи од почетка бомбардовања, значи то би у том периоду било, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви сте били са ким у кући, ко је још био са Вама ту када је дошао Бобан Вуксановић и ако можете да се сетите кад је то било у које време отприлике?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То је било ваљда око 12 сати, пола један, не могу сад да се сетим, било је давно и не могу баш да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви ту кад долази Бобан Вуксановић, како је изгледао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па био је у цивилку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу је био?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, у цивилу је био, ми смо били ту у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ви?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви Трајко и ко још?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Брат ми био Стефан, Давор, деда, баба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овако да Вам кажем. Ја ћу вам, имате ту испред Вас, јел можете то да прочитате? Погледајте добро. Ту се налазе имена, презимена и надимци особа који су заштићени сведоци. Значи, погледајте добро, немојте говорити њихова имена и презимена, можете само да кажете А, Б и Ц. Да ли познајете сведока «А»? Немојте да говорите његово име и презиме. Само ми реците, пошто Ви имате основну школу завршену, јел Ви знате да читате или не видите добро?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам да читам него размишљам да ли је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ако знате? А сведок «Б» и «Ц» знате све, јел тако? Добро, немојте да говорите име, немојте говорити име. Значи, били сте ту са ким још осим ове двојице што сте навели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ту ми је била мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија мајка?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Трајковић Весна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел она видела кад је дошао Бобан?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је још био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Деда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се деда, јел он жив?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, он је мртав и баба и деда умрли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, Ви сте у то време имали 16 година јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао, јел колима дошао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, колима је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим кажете «ладом», чини Вам се?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: «Лада» бела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бела «лада»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сам дошао или је био још неко са њим?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је још један Сима, али ја њега стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Јел био још један?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он изгледао, јел он био у униформи или у цивилу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршав, висок?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да. Само нас оставио ту и он се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже вам да треба да истоварите неки кревет?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да и ми смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви крећете са ким, са сведоком «Б» и «Ц», да ли је још неко кренуо са Вама?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није кренуо? Значи само сте ви?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан Вас вози?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је с овим другим јел и он исто у колима или је и он отишао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он је возио а Бобан био сувозач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је возио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, онај човек други је возио, Бобан је био до сувозача а овај други је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стижете до Занатског центра?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Занатског центра да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите ту код Занатског центра? Тачније, да ли видите неке камионе?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је само један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је један камион?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био паркиран и где је био тачно паркиран?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па био је паркиран, њему је била предња страна према Општини, а приколица је била позади где се то товарило, значи тај камион је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите мало камион, јел имао цираду, какве је боје била цирада, да ли је писало нешто на њему?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није писало ништа на циради само је била жута ваљда цирада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел била подигнута?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, позади је била подигнута да утоваримо лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али пошто сте рекли кревете јел сте ви одмах у током доласка чули да су ипак то лешеве или кревети или кад сте дошли и видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, не, кад смо дошли већ било је пар њих утоварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је пар њих?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да. И ми кад смо стигли ми нисмо могли то да радимо, нисмо хтели то да радимо, они су рекли да морамо да радимо да не би били међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли. Сад ми кажите ко стоји поред камиона? Кога видите, јел видите нека униформисана лица, да ли нека полиција стоји ту? Поред камиона ко стоји?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Поред камиона је био тај возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је био возач?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, не познајете га?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел из Суве Реке?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја тог човека нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је возач, јел у камиону или је изашао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, испред камиона је био, испред камиона и онда је овамо био горе ту где смо ми дошли био је Јајце, не знам како се он зове већ, он је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је Мики Лазин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мики Лазин? Добро.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Лазић, да ли Лазић, он је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још од полицајаца које Ви познајете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је Срећко, ваљда мени се чини да се зове. Он је из Суве Реке, али не знам му име баш али ја мислим да је Срећко да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушаћу мало да Вас подсетим. Кад сте говорили код истражног судије и рекли сте да је Вуксановић дошао још са неким спомињали сте надимак Манекен, јел то тај други о коме говорите да је био са Бобаном, јел то тај неки Манекен?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, мршав, висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате одакле је он?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он је од Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Речана? Онда сте рекли да је био у војном, сад кажете да је био у цивилу? Покушавам да Вас подсетим.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се сетим свега, стварно ја имам своје проблеме и сад дошао сам овде ово да завршимо, стварно не могу да се сетим после годину и по дана ја сам дошао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад су они дошли по вас, да ли је пре тога већ нека група отишла или је речено да треба још нека група да дође, покушајте да се сетите, да ли је пре Вас неко још отишао да ли знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте, отишли су прва група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао пре Вас?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Отишао је Нешко, Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, Петковић Недељко?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, Петковић Недељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је он отишао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он је отишао ваљда са Недељковићем, ваљда с њим, а за овог трећег не знам ко је, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Трајковић Јовица отишао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, јесте он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, тада или?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он је с њима отишао и он је пао одмах и њега су пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овако: ја сам Вас пустила да Ви прво кажете, али пошто не можете баш свега да се сетите зато Вас ја враћам. Чиме су они отишли? Јел Ви гледате кад они одлазе са Бобаном?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, ја кад сам дошао он је већ кренуо кући пешака Јовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, значи, кажете прва група је отишла.
С ким је отишла та прва група?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Прва група?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, с ким је отишла, јел отишла са Бобаном?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да, са Бобаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто с овом «ладом» и исто је био тај Манекен и онда су они дошли по Вас?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад реците овако: откуд Ви знате за Трајковић Јовицу јел сте га затекли тамо кад сте дошли до Занатског центра?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га затекли?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он долази, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нисте кренули?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ми смо кренули, он је већ био испред улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам каже?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ништа, ми смо прошли аутом, он је отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите га само у пролазу, ништа нисте говорили са њим?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, ми смо били колима, он је ишао пешака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тад кад сте дошли да ли сте чули да ли је било неке пуцњаве, неке детонације, тад долазите до Занатског центра, да ли је било неке пуцњаве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па није било тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било тад?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете од ових Ваших? Јел био ту Петковић Недељко, јел сте га затекли?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Недељковић

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Трајковић Богољуб?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, ко је још био?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Они су само први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви урадили? Дошли сте до камиона, ко вам је рекао да идете на камион?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јајце вам рекао? Јел сте Ви познавали од раније тог како га Ви називате Јајце?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па ја сам га видео два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тог случаја?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, пре рата, два пута сам га само видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да га опишете мало, како је он то изгледао тад? Он вам прилази, како је изгледао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па низак, овако моје висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Ви високи?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: 1,70, можда мало виши од мене, мало као крупнији, био је у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је униформа била?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена, плава?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Плава је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наоружан?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта је имао од оружја, јел сте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску пушку? Добро. Шта је имао на глави?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Имао је капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву капу је имао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ону плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он вам прилази?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже вам шта?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да утоваримо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да товарите лешеве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Бобаном и са овим Манекеном, јел они остају или одлазе?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Бобан је био неко време и отишао одмах после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао је?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам каже Јајце где треба да идете, где да товарите, кога да товарите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камион, одакле?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па из тог кафића, Занатског центра, значи из тог кафића да се утовари у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вам тако каже?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел Ви улазите у Занатски центар, у кафић?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, ушли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ушли? Јел се сећате то у првом моменту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Кад сте ушли у кафић, шта сте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Били су масакри, масакар је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Масакар? Шта Ви то подразумевате био је масакар, јел било пуно лешева?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, лешеви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно је било? Јел можете отприлике ако се сећате колико је? Не можете? Ајде опишите нам како су изгледали ти лешеви, да ли су то били мушкарци, жене, деца?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па то је све било и мушко и женско и деца мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су мала деца била?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па не знам нисам бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш мала?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па мала деца су исто била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у униформама, у цивилу, неко од њих да ли је био у униформи?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су били цивили?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели како на који начин су имали повреде? Нисте? Добро. Јел сте препознали можда некога од њих кад сте ушли у тај кафић?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Можда ова, али не могу да се сетим, зато што је то све било, како да ти кажем, једно на друго и то нисмо ни гледали само да завршимо и да бежимо што пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел сте се Ви кад сте ушли у тај кафић и почели да износите лешева, јел сте одмах рекли да не можете то да радите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте то рекли?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па њима, док је био ту Бобан рекли смо да не можемо да радимо, он је само се окренуо и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јајце вам рекао да радите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте изашли из кафића јел му кажете нешто, јел му се обраћате, Јајцету?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Кад смо ми то завршили он је рекао нешто да ископамо, да бацимо у тај кафић, онда је овај Срећко, како се звахе исто његов колега, каже дај пусти децу, видиш каже да не може да стоји на ногама, видиш да падају деца. Каже, то мене не интересује и онда он нас пустио и он је почео да се дере и ми смо побегли, отишли смо, нисмо могли више да издржимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте отприлике утоварили лешева? Јел можете отприлике да кажете колико је било?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Колико времена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било лешева отприлике – пет, десет, двадесет, колико је било, јел било више?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па било је мало више. Не знам сад нисам их ја бројао стварно, било је мало више, можда педесет, можда мање, можда више, нисмо ми бројали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте се Ви попели на камион, јел сте били са неким?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте, био сам на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте? С ким сте били на камиону, јел се сећате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па ми смо се мењали, значи мало горе, мало доле, нисмо могли да издржимо сви у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте износили те лешеве, јел рукама, да ли су била можда нека?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких носила?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Рукама смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули кад сте били у том кафићу, да ли сте односно видели да ли је неко давао неке знаке живота? Да ли је неко од њих био преживео?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да се сетите, говорили сте о томе код истражног судије?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да један или двоје мушкарци тако нешто, један или два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, јел видите, јел сте Ви унутра у кафићу кад сте видели да дају знаке живота, јел се покрећу, јел нешто говоре, јел вам се обраћају?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па обратили су, он је устао на колена према нас, ми смо изашли сви напоље, побегли смо и онда је Јајце послао Микија да уђе унутра, шта им је радио ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете, јел се пуца?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете јел пуцају?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, пуцано је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, јел само Мики је ушао унутра?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од полицајаца нико није ушао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, само Мики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико чујете пуцњева?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па откуд знам, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било оно, добро јесте имали сте 16 година, али да ли можете да разазнате јел су то били појединачни пуцњи, рафално или како?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно? Колико отприлике?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па један, два метка тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То први пут кад кажете да видите једног да је преживео, па сте рекли да је можда још један био преживео?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, још један мислим да је био преживео и после је ушао још један унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ушао поново?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мики исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели да ли је неко дете давало знаке живота ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Дете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дете да је давало знаке живота у пицерији, у том кафићу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се сетим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је истражни судија питао да ли је било неког да је одавао знаке живота, Ви кажете «знаке живота тражио је само помоћ овај доктор, тај Шиптар, тражио је Бобану да помогне, каже ми смо дали реч да не убијамо да не помажемо лицима небитно ко су и шта су. Он је изашао напоље, позвао је Микита, Мики је ушао унутра и завршио». Ко је то доктор зато Вам и предочавам тај исказ да Вас евентуално подсетим, ко је био тај доктор, јел знате како, јел имао неки надимак ако га не знате по имену и презимену? Ко је био тај доктор?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам га овако, био је висок, крупан баш човек, био је висок крупан доктор, а име му не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Бобан улазио унутра?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете: «када је он устао он је био рањен, тај доктор, међутим, ушао је и Бобан унутра, када је видео Бобана каже Бобане дај ми помоћ».

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Бобан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је ушао Бобан, зато Вас подсећам?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу сад да се сетим стварно, значи оне све изјаве што сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што сте рекли то је тако било?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Значи, то је све тако, сад не могу да се сетим стварно, имам неке проблеме своје и онда не могу сад све баш да се сетим, значи оне све изјаве што сам ја дао, значи по томе стојим и значи све што сам изјаве дао то су све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу опет мало да Вас подсетим. Спомињали сте неку трафику, па сте говорили ко стоји поред трафике. Сад немојте говорити његово име и презиме, јер је он заштићени сведок и рекли сте ко је то. Јел знате тог човека?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате? Шта је он радио ту код трафике док сте ви товарили лешеве, шта он ради?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он је само стајао и кад нас је видео препао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се препао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто мислите да се препао, како Вам је то изгледало?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па зато било му жао што смо тако мала деца и тако нешто да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он нешто говорио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Рекао је да нас пусти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте о њему причали да је рекао Јајцету да вас пусти да сте деца?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то би био тај сведок «А»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Јел сте прочитали ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Јајце се њему обратио и рекао шта?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, каже нека заврше то и после могу да буду пуштени каже и морали смо да завршимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он све време ту стајао тај сведок «А» поред трафике?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајао ту? Док сте Ви били он је био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он прилазио кафићу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио осим што је посматрао, јел нешто радио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није, само је стајао, био је у униформи и држао је пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држао је пушку?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, стајао је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је пре овог камиона који је ту паркиран и у који товарите лешеве, да ли је пре тога био још камион неки па је отишао или да ли знате да ли је била пре тога нека тура?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте лешева отприлике утоварили у тај камион? Колико по Вашем је отприлике било? Јер Ви сте рекли да сте већ затекли лешеве у камиону кад сте дошли?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике је ту било лешева?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Утоварено мислиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Утоварено?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па било је десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак? А кад сте Ви утоварили колико би још ту било отприлике?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па можда је било 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико пуно је било?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми сад овако – јел сте све лешеве утоварили у камион? Да ли је остало нешто у пицерији?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није остало? Јел сте сигурни, јел сте улазили?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Све смо завршили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте све завршили?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел тај камион одлази, јел спуштате цираду? Причајте нам мало о томе?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па да спустили смо цираду, било је мало крви на циради, опрали смо се с соком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао да перете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, шта вам је, како вам је рекао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па због крви, зато што је била страница са крвом и онда нормално да оперемо, прали смо са соком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вам рекао да оперете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким ви перете цираду?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па сви што смо били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте прали?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Сви смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И камион јел одлази?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, отишао је у правцу Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу Призрена?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, тамо је скренуо од Занатског центра, сад где је отишао не знам. Он кад је отишао ми после пет минута ми смо кренули кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте кренули онда кући?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још некога ту довели? Да ли се сећате да ли је неко још дошао, да ли је неко ту убијен поред камиона, поред тог кафића да ли се сећате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је још један довели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога су то довели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Бериша Јашара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали Јашара?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, то ми је био комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту су га они довели? Јел то док сте скупљали лешеве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јел сте Ви пролазили поред пумпе кад сте долазили са Бобаном колима?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте пролазили? А јел сте могли да видите пумпу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Пумпа је била иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели пумпу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па види се онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује ово – да ли сте случајно видели кад сте долазили или док сте скупљали лешеве, да ли је ту стајао Јашар Бериша?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисмо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко доводи Јашара Беришу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је, да није Бобан, не могу да се сетим, али можда је он довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па Бобан Вуксановић што он није био ту, можда је он довео али ми нисмо видели кад је он дошао ми њега нисмо видели, значи како је он дошао ја уопште не знам. Значи, он се створио одједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одједном се створио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, сад како је дошао уопште не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми нисте сигурни, мислите да је Бобан, а да ли је још неко био поред Бобана?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисмо ми тад видели да ли је довео Бобан, значи он се створио одједном, пошто Бобан није био, у међувремену можда је он довео али не знам, не могу да будем сигуран он је довео кад нисам видео, значи да није можда он донео, можда је и сам дошао, не знам уопште ко је њега довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, код истражног судије сте рекли Бобан је довео?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Бобан? Можда је Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је то тако ако сте рекли?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, ипак могу мало да се сетим, али баш, баш оно буквално не могу да се сетим оне изјаве што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко стоји поред Јашара јел се сећате тога ко стоји поред њега?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Поред њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли ту стоји пошто се одједном створио није остављен сам да стоји него да ли су стајали неки полицајци поред њега?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је Јајце поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Јајце је био поред њега?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу Јашару, јел чујете да ли они нешто говоре?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мени је само рекао каже комшија помогни ми. Кажем, комшија види они хоће и нас да убију како теби да помогнем. То су биле речи, док сам се окренуо већ он је био на земљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је пуцао у њега?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па Јајце је био поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел Ви видите када је пуцано у њега?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Кад је пуцано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Како Јајце стоји поред њега јел има пушку у руци или не?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, имао је пушку поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко га је убио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па Јајце га убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако сте и рекли код истражног судије?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, Јајце га је убио, Јајце је био ту поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви гледате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте се Ви нешто обратили Јашару кад Вам је он рекао комшија помози, јел му нешто кажете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Рекао сам му не могу ти ништа видиш да смо и ми поред вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел му нешто Јајце говори? Да ли он нешто говори Јашару?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Рекао му само да прекине и ништа више, да се ућути и он је ућутао и стајао и ја док сам, док смо се ми окренули већ он је био на земљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте мало да се оријентишете где је тачно пуцао у Јашара? Да ли је то близу камиона, близу кафића?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Испред камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред камиона?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи испред камиона – према улици или?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Према улици да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према улици?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад – пошто је камион паркиран па Ви кажете да је кабина, јел тако, окренута према улици?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова улица Приштина-Призрен, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у односу на ту кабину стоји Јашар или стоји иза тамо где је подигнута цирада? Отприлике да ли се сећате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи испред?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Испред је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко га је утоварио Јашара?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је са мнош још неко, не могу да се сетим стварно ко је био. Ја сам био и не знам још ко је био поред мене стварно, не могу никог да кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако могу да Вас подсетим овде нам је сведок Светозар Недељковић рекао «Бобан им рекао да покупе Јашара и Јашара су узели он», значи Светозар Недељковић, Трајко и сведок «Б», сведок «Б» погледајте ко је? Да ли се сећате јел то тако било или да ли само ако можете да се сетите, ако не можете немојте да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Стварно не знам, не могу да се сетим, ја да сам био, ја мислим и овај Недељковић, под «Б» стварно не могу да кажем, можда прошлу изјаву ако сам дао да је био онда је сигурно био али сад не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто приметили око Јашара да се догађало? Да ли је Јашар имао нешто, да ли је носио нешто у руци, на рамену? Говорили сте о томе зато покушавам да Вас подсетим. Рекли сте да је Јашар имао неку торбицу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, торбицу његову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испричајте нам шта је било са том торбицом?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па имао је торбицу и Јајце је пришао до њега, узео му торбицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то торбица?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Торбица је била црна као што су имали на бензинској пумпи, таква је торбица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је после тога било са том торбицом?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јајце је узео, па јел он остао ту или Јајце?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је ту цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цело време?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да. А сад где је та торбица, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако сте рекли: «Шта је било са торбицом? То је узео Јајце. И јели дао неком»? Ви кажете «Не, он је у том тренутку отишао, чим га убио отишао је». Сад кажете да је био све време ту па зато сад реците јел он чим је убио Јашара отишао или је био све време ту или овако боље – јел сте ви завршили са утоваром лешева из пицерије?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Јашар убијен?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Остало је још пар њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пар њих?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Чини ми се да је остало пар њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, јер претходно сте рекли да није више никога било у пицерији, сад кажете остало је?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само овако – ја Вас подсећам, код истражног судије сте рекли да је било још пар лешева, али да је дошла Цивилна заштита. Јел сте Ви били ту, јел сте видели људе из цивилне заштите који су били?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Цивилне заштите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели још неке људе да су дошли?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па мислим да су после дошли, после тога мислим да су дошли кад смо ми утоварили онај деда, дошао је Нојић овај, сад што је био пре, он је дошао и Јовановић Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су ове преостале, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па да, остало је само нешто пар њих и крај је био, значи пар њих је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте Ви присутни ту када они товаре и ово ресто лешева из пицерије или нисте или сте отишли? Да ли сте имали прилике да видите да је евентуално дошао други камион по те лешеве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Значи, ви сте у том моменту отишли?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Кад смо ми завршили ми смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте ви завршили ако је још остало лешева? Ко вам каже да идете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Било је још пар њих, утоварило се и затворило се и отишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А били сте ту и кад су ови лешеве утоварени?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па да, још ови што су били пар њих и затворили и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел видите само један камион или је био још један?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један камион и све у тај један камион сте утоварили лешеве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте рекли за Бобана кад сте говорили да је дошао колима, да је он ишао по Јашара кући, па откуд Ви знате да је он ишао по Јашара кући пошто Ви кажете да остајете у свему код онога што сте дали код истражног судије? Кажете: «Јеси ли видео Јашара на бензинској пумпи? – Пита Вас истражни судија, а Ви кажете: «Он је био једном приликом и кренуо, отишао кући и отишли, овај Бобан отишао по њега. Из куће га је довео». Истражни судија пита Вас: «Није га довео са бензинске пумпе»? Ви кажете: «Не, колима је био Бобан. Откуд Ви знате да је отишао кући по Јашара? – То Вас питам, јел знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па пошто није био Бобан ту, сигурно је довео њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по томе претпостављате зато што он није био ту.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па да, он није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви гледате кад камион одлази, кажете за тог возача да сте га видели, јел можете само мало да га опишете како је он изгледао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па изгледао је мало крупнији, имао је баш, мало виши је од мене био, мало пунији, баш пунији је био, имао је стомак мало већи, био је баш крупан доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупан?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам који човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, уопште га не познајете? Јел сте га видели некада, можда га из виђења онако знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, њега први пут сам видео тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, говорили сте о томе да Вас је пандур Јајце терао да копамо и да бацамо, па сте били прекинути нисте завршили. Шта да копате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да копамо, била је нека земља да би пацили у кафић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Откуд ја знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте копали, јел сте бацали?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па кренули смо да товаримо у колица, била су нека колица ту, товарили нешто мало и нисмо ни бацили у кафић чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте бацили?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да. Пришао је овај дечко што је био до трафике и рекао колеги да нас пусти и онда тако нас пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били ту, товарили те лешеве, да ли сте имали прилике да видите неке људе који су долазили у неким кожним црним јакнама, да ли сте то имали прилике да видите? Да ли се сећате? Значи, ту сте товарите лешеве, док је Бобан био ту, па овај Манекен кажете, да ли су ту прилазила нека лица, неки цивили са неким кожним јакнама, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Репановић Радојко?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир? Како је изгледао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мршав, висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте товарили лешеве да ли сте имали прилике да га видите да ли је он био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је био само на тренутак можда, ја мислим дао сам изјаву да је био на тренутак, сад не могу да се сетим, мислим да је био на тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи на тренутак? Хоћете мало да опишете кад га видите у том, у ком моменту га видите, где га видите, то на тренутак што Вам се чини?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па он је био ту испред трафике као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Испред трафике ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на улици?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није на улици, на тротоару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тротоару?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је нешто и отишао, био је на пар минута, два, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су кола нека била ту поред њега? Да ли је био колима, да ли сте то имали прилике да видите? Само га видите на тротоару поред трафике?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, зато што смо ми били мало увучени горе и тако да је била мала трафика као на кривину тако да нисмо могли да видимо ништа шта се дешава по улици зато што је био камион већ паркиран до самог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То на тренутак што видите на улици, да ли разговара са неким?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се сетим стварно. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ради, бацате поглед видите га да стоји, јел нешто говори, гледа?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па нисмо ми њих гледали право да ти кажем, ми смо чекали то да завршимо и да бежимо, значи толико смо ми били изгубљени, падали смо, три леша убацимо и ми паднемо, нисмо могли да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад морамо ово да разјаснимо – код истражног судије два различита одговора сте дали. Рекли сте: «Репановић је био, али није био мислим тренутно ту са нама».

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па није он био с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па даље кажете: «Не, не, није био ја га нисам видео, ја га нисам стварно видео». Сад кажете да је био, јел сте га видели или нисте? Знам да није био са вама то тако кажете није био са вама, али га видите то на тренутак? Јел остајете код овога сад што сте рекли да сте га видели на тренутак?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу све да се сетим стварно, било је баш дуго време и сад је већ 7 година прошло не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ме пратите – јел Ви остајете сад код овога што кажете да сте видели Репановића на тренутак и ту прецизираете код киоска, јел остајете код тога?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па прошлу изјаву дао сам да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак сте рекли да је био, час није. Не, рекли сте да није био са вама, а после сте рекли «не, не, није био ја нисам га видео стварно», па ми објасните то мало, а сад кажете да је био и то кажете код трафике? Шта је тачно, значи морате да кажете шта је тачно? Јел га видите код трафике или га не видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не видим га ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ајде, него да ли се сећате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па не могу све да се сетим, откуд ја знам, ми смо утоварали то, ја нисам могао њега да гледам и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам сад предочавам зато што сте Ви рекли да сте га видели код трафике да стоји, не знате шта је радио, не знате да ли је причао са неким, али на тренутак да је стао. Сад ја морам да Вам предочим и то зато што сте код истражног судије изјавили то што сте изјавили, па Вас зато питам јел остајете код онога што сте рекли код истражног судије или овде?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Код истражног судије што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ме прекидати никако молим Вас, не можете ме прекидати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, «Репановић је био али није био мислим тренутно ту са нама», па Вас истражни судија пита: «Кад је он дошао»? пратите ме полако. И Ви кажете: «То сад не знам. Док сте ви уносили лешеве или пре тога»? Па Ви кажете: «Ја га нисам видео стварно», па опет истражни судија: «Па то те питам, јел био он ту или није», а Ви кажете: «Не, не, није, није био, ја нисам га видео, ја га нисам видео стварно».

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно судија ако могу? «Овај пре тебе рече да је био Репановић, можда је био нисам га видео стварно».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми предочавати молим Вас. Реците, значи шта је тачно?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Оно судији што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, што сте истражном судији рекли да га нисте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Вам је сад то пало на памет да сте га видели код трафике? Пазите, мислим сад сте прецизирали, нисте рекли можда сам га видео или нисам га видео, него кажете видео сам га код трафике. Баш сте прецизирали морате да будете мало конкретни.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се сетим да ли је био, ми смо били баш увучени унутра, а трафика је била од нас можда 30 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Пратите ме шта Вас питам. Ви кажете код трафике сте га видели, значи кажете да га видите код трафике, а код истражног судије кажете не, не, није он био стварно? Откуд се сад сећате да је био код трафике?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па не сећам се, него кажем можда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можда, него да ли Ви знате да ли га видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко говорио док сте Ви то радили скупљали лешеве, да ли је неко рекао ево га дошао је командир, да ли је неко нешто прокоментарисао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли знате ко је Јовановић Ненад?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јовановић Ненад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како изгледа?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Извините како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јовановић? Јовановић Ненад, ја сам замешао са Ненада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате га?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам. Ја сам замешао са што је био с нама, пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Чукарић Слађан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Да ли сте чули за то име и презиме?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Нишавић Милорад, звани «Мишко»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Шта је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у то време шта је био – полицајац, шта је био?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он је ваљда радио у ДБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тог дана кад сте скупљали лешеве? Да ли сте имали прилике да га видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците како је он изгледао у то време, да ли је био у униформи, да ли је био у цивилу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам. Ја њега нисам виђао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели? Тих дана од почетка бомбардовања нисте га уопште видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми јел знате Петковић Мирослава и Петковић Зорана браћу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате? Папић Рамиза?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиза да ли познајете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Папић Рамиза да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Извините што питам јел он Муслиман?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте, а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да знам али њега нисам виђао, док је било то ратно стање нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми том приликом значи док сте скупљали лешеве, да ли сте имали прилике да чујете да неки полицајац пева?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Полицајац да пева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да неко униформисано лице да ту стоји и пева песме неке?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте видели нека униформисана лица са неким марамима око главе, да ли сте то имали прилике да видите, онако пиратске мараме да су носили?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте имали прилике да видите неког полицајца који је качкет носио онако окренут наопако да кажем? значи, не равно како се носи качкет него окренут, јел сте имали то прилике да видите неког полицајца?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ове полицајце које сте рекли да знате, рекли сте Микија Лазина, па сте рекли Јајце да је био тамо, па сте рекли овај сведок «А», јел тако од полицајца, да ли је још било неко униформисано лице а да је Вама непознато, или овако да Вас питам – да ли има полицајаца још ту или су само они?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Само су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су они били? Да ли је било неких полицајаца у неким другим униформама евентуално да сте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке ципове?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ципове? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пролазили неки ципови, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Александар Миловановић звани «Паја»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Како, нисам Вас чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Миловановић звани «Паја»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, док сте Ви били ту скупљали лешеве, имали прилике да видите неки жути камион на којем је писало «Миран сан», да ли је пролазио неки камион ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Спира Крстић?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Сава Јовановић?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били тада ту? Покушајте да се сетите да ли сте их само видели, ако се сећате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јовановић овај је био, а овај комшија није, можда је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте Ви били?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можда?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Можда је дошао после, али нисам га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја бих Вас питала зашто после, ако Ви кажете да сте све лешеве покупили, остало је то само мало?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јер ако су већ њих покупили поново да иду горе, али није било ништа, значи ми смо све завршили и отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте завршили и пошли кући, да ли сте видели сведока «А» да и даље стоји поред киоска?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље је стајао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, стајао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда пио нешто? Да ли је имао неко пиће поред себе?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јел сте видели или нисте?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, није пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није пио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све кад се дешава, скупљате лешеве, камион одлази, да ли је било још народа ту негде рецимо код Општине, да ли је било људи? Да ли је то неко посматрао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел јесте или није? Да ли неко још посматра?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Људе нисам видео, нисам никог видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да се сетите, значи код Општине да ли стоје неки људи?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мислим да је стајао само један, овај Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мислим да је стајао само Зоран, сам је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам је стајао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где тачно?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па преко пута до киоска, да код Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Општине? И шта ради?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ништа, стајао је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте баш њега запазили да он стоји? Јел Вам се нешто обратио, јел посматра све време ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Сад не знам цело време да ли је био, ми кад смо завршили он је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте завршили, тад сте га видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте скупљали лешеве јел сте га видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен и како је изгледао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу? Јел знате шта је он био у то време?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не. Не знам, не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сад Вас опет враћам на ово кад сте скупљали лешеве, кажете да у једном моменту др. Бобан је отишао, па се вратио, јел тако? Да ли је он можда водио неку евиденцију о лешевима, да ли је он записивао нешто?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли Вам је неко рекао да о овоме што сте сад радили да не смете никоме ништа да говорите, да ли сте то чули?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте рекао нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то рекао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је Вама изгледало ко је ту био главни?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Откуд ја знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Реците ми да ли се неко интересовао од породице Јашара Берише, да ли се неко интересовао након свега тога кад се то завршило шта је са Јашаром?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био је, мислим сад не знам да ли му је брат или отац, стварно био је код мог деде да пита где му је син, мој деда му рекао ја не знам ни, док је то било значи оно био је дошао, каже да не знаш можда где је мој син. Каже не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тог истог дана?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Сад не могу да се сетим стварно. Не могу да се сетим, али знам онако баш, што кажу људи преко памћења да је био старији човек, сад ко је био, да ли му је био брат или то стварно не знам, био је да пита, питао је деду каже где, каже не знам моји синови где су а не где је твој син каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте нешто говорили у породици да је било скупљање лешева у Занатском центру?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко су ти људи који су настрадали у том Занатском центру?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам схватила никога нисте, осим овог доктора, препознали?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога? А од деце?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? То што сте два пута чули да је ушао Мики у пицерију и да је пуцао, да ли је још неко улазио да пуца у људе који су давали неке знате живота, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па ја мислим да је сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам да је Мики, то сте рекли, али да ли је, то је два пута, да ли је био још који пут да је неко ушао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Није?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вељковић Велибор, звани «Веци»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Чуо сам за њега али не знам ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Новковић Ивица?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Новковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: По имена не знам, можда кад би видео човека, можда бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се догодило кад сте износили лешеве да је неко испао, да је давао знаке живота, да је неки леш пао ту па да га је неко убио од полиције или било кога?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа то нисте чули? Да ли сте знали ко је Тановић?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Тановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радован?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То је онај што је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је долазио он пре док је било лепо време долазио је код мог стрица и играо билијар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е том приликом, да ли је Тановић био присутан?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Стварно не могу да се сетим. Значи, све што су ту изјаве то су те, значи што сам дао судији то су све изјаве, сад да ли је био Тановић, стварно не знам, не могу да се сетим, прошло су године и не могу све да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ељшани Абдулах?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ељшани Абдулах?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ељшани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ељшани Абдулах? Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Шабани Рамадан? Пошто сте Ви живели ту у Сувој Реци, да ли знате тих дана, значи у односу на тај догађај кад сте скупљали лешеве, да ли је тих дана непосредно, да ли су биле неке акције на Рештанском путу, да ли је било неке пуцњаве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте чули да ли је нападнута нека патрола, полицијска?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Патрола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на том Рештанском путу? Јел сте чули можда да се причало о томе?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте чули да је тих дана неко настрадао, значи из Суве Реке било да су Срби, Албанци, да ли се нешто причало?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, не знам, нисам чуо да ли је неко погинуо или то, нисмо имали ни времена ни нисмо ни излазили, ми смо били у кући после, нисмо нигде излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате том приликом, поново Вас враћам, покушавам и ја да Вас подсетим колико могу, да ли знате том приликом кад сте износили лешеве, односно да ли сте видели да ли је било неког оружја у пицерији?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружја, да ли сте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овде имамо исказе да је Бобан из пицерије изнео неких пет пушака, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је била смештена Мисија ОЕБС? Да ли сте чули у то време, јесте да сте имали 16 година, али да се спомињала?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате где је бела кућа, тзв. «Бела кућа», велика на Рештанском путу да ли знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Велика бела кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам. Велика бела кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па бела кућа, спомињу бела кућа па Вас питам да ли сте чули која је то бела кућа? Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте фотографију. Ово је авионски снимак Суве Реке, па покушајте ако можете да се оријентишете, ево нађите Занатски центар, односно аутобуску станицу, Занатски центар, јел можете да се снађете на тој фотографији? Јел видите, јел можете, јел видите ову белу кућу, види се да је бела?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ова овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, јел знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Она је преко пута милиције, није она према путу Рештанском, преко пута милиције је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате с овим великим црвеним кровом, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите ми, тако је, јел знате чија је то кућа?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам, само она је била преко пута станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте ишли тим путем тих дана, да ли сте имали прилике да видите да ли је нека кућа била запаљена?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Јел сте видели неке паљевине?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јел сте чули неке детонације, да ли је било бацања бомби неких, јел сте чули то?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то нисте чули?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да идете код звоника?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Где?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звоник и црква јел знате где су?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам црква где је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли некада?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као дете јел сте пролазили ту?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па да, пролазио сам ту док је било лепо време, мислим док није било рата и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је, шта је виши звоник или црква?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па нешто мало од звонара је виши, нешто мало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се некада пели ту? Јел сте ишли, јел сте се попели некада?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам зато што нису имали лепе степенице, имали су неке мердевине лоше, мени је деда радио у цркви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деда Вам је радио?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, али он је преминуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви знате где је Хотел «Балкан» јел тако?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке полиције у том хотелу? Да ли сте чули, да ли сте имали прилике да видите неку полицију осим?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, ми нисмо излазили нигде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисмо ми излазили. Кад је било оно после нисмо излазили нигде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се спомиње «Чегар 1», «Чегар» да ли Вам нешто значи кад кажем «Чегар», да ли сте чули?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити да оптужене, молим вас судску стражу, да оптужене доведе овде у судницу да извршимо препознавање да видимо кога препознаје сведок. Све, овако у овом реду тако нека стоје. Господине Трајковићу, погледајте добро. Ево крените одавде. Јел знате ко је то?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То је Лазић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како му је име?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не Мики него.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нега?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Зоран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ово?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ово је Јајце.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ово до?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мики.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ово је Радојко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Њега не знам како се зове, али по фаци знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Јовановић Ненад што сам Вас питала.
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: По фаци познат ми је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Њега знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То је, он је живео у Широко се зове, јел тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците и за њега сам Вас питала, али се нисте сетили по имену и презимену.
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, али овако по лику знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиз?
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да. Нишавић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић.
СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Е ово човека не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро, хвала лепо.

Констатује се да је сведок препознао оптуженог Репановић Радојка, Јовановић Ненада, за кога изјављује да не зна како се зове, али га зна по лику, Чукарић Слађана, кога је назвао ово је Јајце, Нишавић Милорада, Петковић Мирослава кога је назвао Мики Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић или Лазин?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Лазић, мислим да се презива.

Петковић Зорана и Папић Рамиза.

Констатује се да није препознао оптуженог Митровић Радослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада Вас ја поново враћам на ово. Прво кога сте рекли па сте казали ово је Лазић, то је Петковић Зоран, јел сте њега видели код Општине да стоји?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, он је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је стајао код Општине? Да ли је једног тренутка пришао вама?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није он прилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви чули уопште и да ли сте чули да је страдала породица Бериша, Ви скупљате лешеве и све, кажете не познајете никога, осим овог доктора, када сте чули да је страдала породица Бериша? Да се прича колико је људи страдало, ко је убио те људе, јел се причало?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се ништа причало? Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања. Ви рекосте да сте тог Јајцета видели пре овога два пута.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Два пута сам га видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите, чули сте сад како се човек зове, ево Ви сте њега препознали, чули сте како се човек у ствари зове, па ми је остало нејасно откуд Вам то «Јајце»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Тако су га звали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко га је звао тако? Да ли му се неко обраћао, ако јесте ко и када? Разумете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Пре рата је имао име, ја сам чуо Јајце, Јајце сам чуо, онда сам га двапут видео оно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То тада када сте га видели чули сте да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, не, пре рата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То пре рата када сте га видели кажете у животу видели сте га два пута пре ових догађаја?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Два пута видео, ово је «Јајце» и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко га је то Вама представио као ово је Јајце или како сте чули да је то Јајце? Разумете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Сад не могу да се сетим баш тачно. Сад бих ја одвалио, само чуо сам Јајце и тог дана сам га видео значи кад је био горе у Занатски центар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта нам знате рећи о том Микију, јел га знате од раније?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Микија тог да ли знате од раније? Ево знате и Јајцета од раније, видели сте два пута, а Микија?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам Микија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је радио пре рата?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Пре рата он је радио у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел исто био полицајац?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, не, није био пре полицајац него пре је радио да ли је био директор или, не знам шта, био је у обдаништву нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У обданишту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да у обданишту је радио, било је обданиште и не знам већ шта је ту било до обданишта не могу да се сетим, знам да је радио ту, ту је радио пре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви данас рекосте не знате откуд се ту створио Јашар Бериша?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само је био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У истрази сте рекли да га је довео др. Бобан и то да је отишао кући по њега, знате, да је отишао кући по њега, па шта је сад тачно?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Тачно је оно прво што сам дао изјаву, значи прва изјава што сам ја дао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пита Вас истражни судија, све је то председник већа Вама предочавао, нисам сигуран да је баш и овај део. «Јеси ли видео Јашара Беришу на бензинској пумпи»? Ви кажете «Он је био једном приликом и кренуо, пошао кући и отишли, овај Бобан отишао по њега. Мислиш да је отишао кући код њега па га узео? Да, да, из куће га довео. Није га довео са бензинске пумпе? Не». Значи, једна прича врло дуга и врло детаљна у том смислу да га је довео од куће али да је Јашар претходно био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је био ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово схватите и као посећање неко.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се сетим стварно, ја то нисам ни размишљао. Пазите ни на памет ми није ишло, таман ја заборавим нешто а мора да се подсећам. Не могу да се сетим да ми је стално у главу, значи сваки дан ја кад устанем треба да мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Слажем се, пошто данас рекосте нешто другачије, онда Вам ми предочавамо у циљу да Вас.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја стојим иза тога значи све што сам први пут рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Евентуално да Вас подсети, знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу да се подсетим зато, како да кажем, ја своје проблеме и не могу да мислим сад на њих и на све остало.

Значи, оно што сам први пут рекао стојим иза тога, е сад не могу да се сетим у детаљу све што сам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не тражимо ми од Вас да се на тај начин сећате, али онако у глобалу. Добро. Оно што је битније и што нас занима овде јесте да ли сте Ви, али пазите добро, да ли сте Ви видели да је Јајце убио тога Јашара, да пуца у њега? Да ли сте то видели својим очима? У истрази сте рекли убио га је Јајце, Ви данас сте рекли у једном моменту убио га је Јајце, да ли сте Ви то видели својим очима?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па ми док смо се окренули он је већ било је пуцано на њега, а он је био поред њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, могао је да пуца неко са 50 метара удаљеност и да чујете исто пуцањ, јел разумете? Зато хоћемо да знамо да ли је ово убио га је Јајце да ли је то Ваше закључивање на основу тога што је Јајце био поред њега живог, или сте Ви својим очима видели да пуца у њега? Знате? Па јесте ли се окренули кад сте чули пуцње? Јесте ли се окренули?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисмо се окренули.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел сте се окренули тада, разумете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Одједном пуцњава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, да ли сте се онда окренули у правцу одакле је дошла пуцњава? Разумете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мислиш док смо се окренули оно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не разумете. Ви кажете тамо су Јајце, тамо је Јашар, Ви сте се окренули овамо на другу страну и онда чујете пуцњаву. Е да ли сте се сада поново окренули тамо у њиховом правцу или одакле сте већ чули пуцњаву?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, одмах нам рекао покуните њега каже и убаците.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, него да ли сте се тада окренули кад сте чули пуцњаву да ли сте погледали одакле је то пуцњава? Јер ако јесте онда ме занима шта сте видели тада у том тренутку да бисмо могли да изводимо ми неке закључке? Добро. Да ли је тај Зоран испред Општине, Ви рекосте био је у цивилу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И стајао је тамо. Да ли је био сам или је тамо било још људи?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ми кад смо завршили он је био тамо, сам је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сам је био? Да ли је био наоружан?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морам опет да Вам предочим, Ви сте говорили о, Ви сте рекли да је сад био само један камион?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али код истражног судије нисте тако рекли. Рекли сте да је отишао и после сат времена се вратио камион.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се тога да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, ја Вам то предочавам. Јел сте се уморили? Хоћемо да направимо једну паузу па да наставимо? Не треба? Значи, ја Вам предочавам тако сте изјавили. «Знаш ли где је отишао тај камион»? – Пита Вас истражни судија. Ви кажете «Он је отишао према Призрену. Да ли се вратио? Ви кажете «Да, вратио се. Па после колико? После сат времена».

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се то да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро јел то тачно што сте изјавили? Сад се не сећате, али јел то тачно пошто сте рекли да све ово што сте изјавили да остајете код тога?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да се вратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Могуће да се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће? Добро. Питања? Хоћемо паузу да направимо једну?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

НАСТАВЉЕНО У 12,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока молим вас.

Господине Трајковићу, још нешто морам да Вам предочим. Код истражног судије рекли сте да је био и Тановић, а сада кажете да није био. Шта је тачно?

Да ли хоће неко да га мења?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ево мењаћу га ја судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Адв. Горан Фолић, у наставку претреса замениће адв. Ђурђића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се сетили сада? Јел разумете, код истражног судије кажете Тановићу, њему говорите и он је био на дужности милиционера, он је био био је Тановић, он је погинуо, он је био ту исто у милицији је радио? Значи, то све што Вам сада наводим и предочавам то је да Вас мало подсетим евентуално да ли ћете се сетити, јер сад сте баш рекли да Тановић није био ту, а код истражног судије сте то поновили? Јел тачно то или није да је био?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Оно што сам први пут рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то сте више пута рекли да је то што сте први пут рекли.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Значи, оно што сам први пут, значи оно кад сам био позван, значи оно што сам задњи пут рекао значи на то остајем све. Значи, сад не могу баш.

Констатује се да је приступио бранилац адв. Вељко Ђурђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево још и ово ако могу да Вас подсетим. Говорили сте за Јајце, како сте рекли, да је имао неку моторолу. Јел сте приметили јел имао моторолу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Била му је закачена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закачена? Јел разговарао са неким или нисте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А говорили сте о томе да су полицајци имали неке црвене траке. Јел се сећате тога?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Црвене траке? Мислим да су имали овде или овде нешто и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, у истрази сте рекли само да је преживео доктор, њега сте препознали да је преживео један доктор. Међутим, сада говорите да су два мушкарца преживела и да је Мики ушао у пицерију. Значи, само сте говорили у истрази да је био доктор. Сад шта је тачно, овог пута кажете да су била два мушкарца преживела и да је Мики након тога ушао у кафић и да сте чули те пуцњаве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам сад разумео, јел можете да поновите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Један је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сам Вас питала да ли је неко преживео, да ли је неко давао знаке живота, Ви кажете јесте један је давао знаке живота и препознали сте да је то био неки доктор, то сте рекли у истрази и сад сте то поновили само што сте овог пута рекли да је преживео још један мушкарац, да је још био један који је давао знаке живота, да ли се сећате тога? Јел су била двојица који су давали знаке живота или само један?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мислим један само, један је давао знаке живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите, јер Ви сте ту били до краја, значи само нисте били у тој првој тури, да ли сте имали прилике да видите да је улазио овај кога сте назвали Манекен да је улазио у пицерију?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, Ви сте говорили о томе да нисте видели ниједно лице у кожним црним јакнама, нисте имали прилике да видите? Овде опт. Мирослав Петковић, кога називате Мики Лазин је рекао да је Бобан заједно са двојицом који су били у кожним јакнама ушао у пицерију, значи погледао је да ли има још неког и рекао да нема. Чуо сам глас како виче да нема више никог и онда је заједно са том двојицом изашао вани и знео пет аутоматских пушака. Оно што хоћу да Вам предочим.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То сам ја рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не Ви, то је говорио Мики Лазин, овде оптужени Мирослав Петковић. Ви нисте видели пушке али он говори да су били и неки у црним кожним јакнама?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам ја то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте видели? Осим ове полиције никога више, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Нећу много да Вас гњавим, само мени је интересантно, о томе сте у истрази причали, а суд Вас је данас питао да ли је било деце, па рекли сте јесте, колико је не сећате се тачно, па сте у истрази нешто помињали да Ви и Ваши ови другари нисте хтели да носите, да уносите ту децу у камион, па да ли се сећате ко је унео ту децу у камион, тела те деце?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ми децу нисмо убацивали, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте хтели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ето само нам зашто нисте хтели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Зато што нам је било жао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте некога молили да Вас поштеди тога?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кога сте, коме сте се обратили?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јајцету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је он рекао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ајде, каже ради то, немој да будеш поред њих и почео је да пуца увис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Почео је да пуца увис?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било ван, јел то поред камиона било или?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, поред камиона и после је он узео два детета, бацио и каже видиш како могу ја да радим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Епа то, узео је два детета и бацио то сте рекли. Само ми то опишите како је то изгледало?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па како да опишем кад ја нисам гледао шта он ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ушао унутра?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, ушао је унутра, ухватио је и ставио на камион. Каже хоћеш и ти међу њима, почео да пуца увис, баш је било ужасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ужас. Шта је Мики радио у том тренутку?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мики стајао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел њему било жао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он нешто рекао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он једном приликом оно кад је био један жив он није хтео да уђе, али имао је наредбу, ваљда је био главни, ја мислим да је био главни Јајце и он му рекао уђи унутра и он је ушао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како није хтео? Шта је рекао нећу или шта је рекао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па каже само га погледао и онако тужно па што да уђем и он је ушао и ми смо изашли сви напоље побегли смо, испред смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Мики?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ушао је унутра и изашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то кад је изашао како је изгледао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па онако шта ја знам. Није му било пријатно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није? А «Јајце»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: «Јајце» стварно не знам какав је био, он је према нас био оштар тог дана, значи био је баш оштар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ћу да Вам, сад за Зорана Вас питам. Суд Вас је то питао и судија посебно, па је некако остао закључак да сте га видели само кад сте све завршили да је он стајао испред Општине.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисмо ми могли да видимо да ли је он био испред цело време, ја то не могу да тврдим, а ми кад смо све завршили ми смо га видели, значи кад смо већ кренули, сад ја не знам да ли је он био цело време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И за командира Репановића он је сам рекао у својој одбрани да је он у једном тренутку свратио да је ту пролазио, да је застао баш тамо где сте Ви описали тако да, ето да Вас не притискамо ништа се лоше неће по Вас десити, једно је кад се не сетите, а друго је кад данас се

нешто сетите што нисте рекли, ништа страшно кажем, па ево сад ја Вас молим још једном, ето покушајте се. Да ли сте у неком тренутку на секунд, на два, како сте рекли на трен, на два, три минута видели Репановића поред оне трафике о којој сте причали? Јел сте то Ви, знате нико Вам то није рекао, нико Вам није сугерисао него сте Ви сами рекли да сте у једном тренутку на пар минута видели Репановића поред трафике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, инсистирамо на нечему што је он одговорио и код истражног судије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, морам да Вас прекинем. И код истражног судије на крају опет је рекао рекао си да овом приликом док си ти био тамо на лицу места он није долазио, а Ви кажете није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што ме прекидате судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете да тражите на иста питања различите одговоре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што му не дозволите да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете да поставите оно питање које сам ја њему више пута поставила и предочавала и где је он децидирано на крају рекао није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте ми дали реч кад сам дизао руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да ме прекидате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам се користио неким безобразлуком или неким да упадам, али што ме сада прекидате, што му не дозволите да он каже јесам или нисам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, тужиоче рекао је. Јел Ви знате колико сам ја инсистирала на томе, јел сте заборавили? И предочавала и да објасни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам заборавио зато што сам и остао зато што нисам заборавио, него се сећам на начин на који сте испитивали сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ја сам предочавала и он је децидирано рекао да није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није рекао децидирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају је остао код истражног судије, децидирано је рекао да није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад сте га испритискали онда је тако зато га ја лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам била истражни судија молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али код истражног судије је другачије рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па може да се протумачи био је, можда је био, па сад се данас сетио да га је видео код трафике и ја сад питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 18. од 20.02.2006. истражни судија пита: «Познајеш ли Радојка Репановића»? Каже «Радојка да. Рекао си да овом

приликом док си ти био тамо на лицу места он није долазио»? Сведок каже: «није».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сад хоћете да ми кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да кажем да је одговорио на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад, у истрази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас, кад сам предочавала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас је рекао да је видео за тренутак Радојка Репановића код киоска на два, три минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, нећемо више о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа, Ви забраните питање, ето ја Вас молим да забраните питање. Забраните питање које је постављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад будете добили транскрипт, видећете да је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу ништа, забраните, ето ја Вас то молим, да га забраните и онда, то је једноставно, да се не би прегањали. Ако мислите да је нешто незаконито и недозвољено, Ви забраните питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, ово је сад изнуђивање исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Рекли сте, молим Вас пошто је одговорено на питање, одбите одговор, не може тужилац да нас силује овде, да слушамо поново све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, данас док је давао исказ, он је рекао да је стајао код киоска па сам му ја предочила да је код истражног судије чак рекао, у једном моменту да је био па онда није, разумете, и ја сам тражила да то објасни а ево сад ћу вам рећи где је то било, и то му је предочено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сада, а што се Ви плашите да он човек ако није видео каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то му је предочено, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам видео ако сам видео, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако каже можда сам видео, можда сам видео. Што сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је недозвољено питање. Тужиоче, Ви нон-стоп инсистирате на истим питањима. Па сам му предочила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није иста питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Репановић је био али није био мислим тренутно са вама. Па он каже: «кад је он дошао, то сад не знам», док сте ви уносили лешеве или пре тога: «ја га нисам видео стварно». И то му је предочено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, пазите овако. Ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то те питам, јел он био ту или није: «не, није био, ја га нисам видео и нисам га видео стварно», то Вам је рекао, значи исказ од 4. марта 2004. и од 20.02. 2006, децидирано је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све то имам, све те исказе имам, али кад сте се користили методом да сведоку овом и другима предочите шта је неко други рекао зашто мени не дозвољавате да ја кажем да је сам Репановић рекао да је тог дана свратио на тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није га видео. Тужиоче јел правите разлику?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сад му још каже шта други кажу ко је био контра оном што је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није спорно ако каже да је пролазио, али сведок га није видео, он објашњава да га није видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што је спорно да он то каже да није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате колико пута је одговорио? Молим Вас наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, ко је данас у судници први говорио да је видео Репановића код трафике на неколико тренутака? То нико од нас није рекао то је сам сведок рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и то сам тражила да се изјасни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и онда сте га Ви притисли и онда је рекао нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да сам га притисла мора да објасни, наравно да сам га притисла, сигурно мора да објасни разлике у исказима. Сад говори једно а код истражног судије друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа није лажно, он прича чега се сећа, али кад му Ви ставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас јел хоћете питање да наставите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево први пут тражим одлуку већа, ето, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ одговор на питање тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа, све је у реду. Били сте поред камиона када сте видели да се створио Јашари, Јашар Бериша. Ко је био непосредно поред њега?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ко је био поред њега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па Јајце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте се окренули и чули сте пуцањ или пуцњење, један или више?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Два пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два? Јел рафал или једно за другим? Мислим један, па пауза, па други?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је рафал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рафално? Из ког правца сте чули те пуцње? Јел ту из правца где је био Јашар и Јајце или нешто са стране? Разумете шта Вас питам?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ту смо ми чули, ми смо били два метра од њега, значи он је био ту, ми смо били окренути тамо, стали смо да данемо мало душу и одједном човек пао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте пуцње ту непосредно поред Вас? Јел било још неког полицајца, још неког наоружаног поред Јашара у том тренутку?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није? Хвала Вам, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, откад сте Ви ту дошли, да ли је Јајце певао, да ли је нешто певао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел познајете Ви Тодора Јовановића?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Тодора Јовановића?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Радио је у полицији.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: По имену не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Техничар је био у полицији, криминалистички техничар?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај сведок «А» сте рекли видели сте ту поред трафике, да ли је било нешто необично, да ли је био пијан?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Познајете ли Јована Нојића?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Како, Јован?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јован Нојић?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Познајете га? Јел он био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Они су после дошли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел уопште долазио ту Јован Нојић?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То што је овај сад човек био?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Они су после дошли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел сте сигурни да је он долазио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То он најбоље зна да ли је долазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а Ви да ли знате?

Јел знате да је неко од Ваших комшија ту ангажован да купи лешеве по селима и стоке и људи, по селима око Суве Реке да ли Вам је познато да је неко ишао ту, да су ту нађени лешеве?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А уопште питала Вас је судија јесте ли уопште чули касније кад сте дошли у Србију или сад пред суђење јел сте чули шта се десило ту ко су ти који су убијени, чији су лешеве били у тој пицерији, јесте ли икад чули шта је то било? Ти лешеве, који сте Ви утоварали како су настрадали ти људи јесте ли чули?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте никад чули?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте једном да сте видели, препознали лекара унутра у пицерији, описали сте га да је крупан човек, а како знате да је лекар?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па знам зато што је радио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је радио на рендгену можда?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: На рендгену? Да он је на томе радио, то је Души Бериша.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Души?

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте га, јел је он вас познавао, вас децу, Вас и друге?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Није се Вама обратио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А један сведок овде, неки Зоран Аризановић нам је рекао да је поред Јашара био неки полицајац Станковић из Призрена и да га је Јашар молио да га спаси, јел сте чули нешто, јел сте видели то неког полицајца ту осим што се Бобану, ово што Ви кажете Јашар је молио Бобана, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Јел се Јашар неком обраћао рекли сте?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Обраћао се нама.

НАТАША КАНДИЋ: Вама? А значи, нисте видели да је био ту још неки полицајац кога је он тражио да га спаси?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: А јел је Ваш брат или рођак од Јашара је долазио код деде, а јел сте Ви деди испричали шта је било са Јашаром?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Тако да деда није знао где је Јашар убијен?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте видели, Светозар Недељковић кад је сведочио он каже да је видео овог Нишавића, да га је негде ту видео?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја га нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте? А јел сте видели неке цивиле, јел било неких цивила?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било неких жена које су дошле да виде шта се то догађа?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никога нисте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нису били.

НАТАША КАНДИЋ: А јел Вас је после тога др. Бобан нешто саветовао како да се понашате у односу на то?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Тај Бобан је нестао одмах, значи шта је био он ни пет минута, на кратко је био, само нас истоварио ту и окренуо се и отишао.

НАТАША КАНДИЋ: А јел се после причало по Сувој Реци или где сте се Ви кретали о томе шта се догађало?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Уопште ништа?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било још неких таквих масакра како Ви кажете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само један приговор имам у односу на питања која поставља тужилац и како их поставља која нису дозвољена по нашем праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приговор ћемо касније сад само питања. Да Вам кажем, зна се један ред.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад смо завршили са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо завршили јер ви имате право да поставите, нећемо сведока да држимо ту да слуша приговоре. Молим Вас питање поставите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па баш зато што смо у фази постављања питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дозвољавам, господине Ђурђићу, не дозвољавам никакав приговор молим Вас. Изволите ако имате питање може. Приговор можете на крају. Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац опт. Слађана Чукарића) – пред истражним судијом на страни 5 изјавили сте да сте тог дана упознали Јајцета. Данас сте изјавили да сте два пута видели Јајцета. Када сте видели Јајцета пре рата?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У пролазу.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Где и када сте га видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког датума је тај записник који предочавате? Од ког датума?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Дат пред истражним судијом 4.3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна, где?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: 04.03.2004. године судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04.03.2004. године, добро.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: 20.02.2006. године судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Пет, чини ми се, код мене је пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите да видим које је то питање, на којој страни. «Кад си га упознао? Послао сам тог што је дошао, мислим што смо га видели тај Јајце. Адв. Вељко Ђурђић: Кад си га упознао? Тог дана ту. Како знаш како се зове?»

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Тако судија. Е данас смо чули да је сведок два пута видео раније Јајцета. Моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка микрофону молим Вас. Значи, Ви сте га видели раније, јел тако? Добро.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Један, два пута пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што кажете да сте га тог дана ту упознали?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па тог дана сам га упознао као човека којег први пут видим, значи видео сам га онако у пролазу улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако сте га видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, нисам ја с њим разговарао, нисам ја с њим никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тог дана сте чули да је он Јајце, а знали сте га из виђења?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, а значи чуо сам као Јајце, Јајце и онда једном сам га видео имао прилике и онда тог дана сам га упознао ко је тај Јајце значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте и објашњавали да са колегама је причао и чули сте кад су разговарали и кад су га звале колеге?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање: Да ли је сведок почетком рата крао неку робу из неких продавница заједно са својим друговима и да ли га је тада привела патрола полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Немојте одговарати док Вам ја не дам. Одбија се одговор.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У реду. Следеће питање је: Да ли је вршио нека кривична дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор. Немојте одговарати господине Трајковићу док Вам ја не дам дозволу. Одбија се ово питање.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па видиш да ме напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нико не напада и нико не сме да Вас напада Ви сте овде сведок, нико Вас не напада. Поставља питања која председник већа одбија.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је – да ли је тих дана имао проблема са полицијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Зашто судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што не можете, то уопште није предмет овог поступка. Јел Ви знате упозорења која сведок има, да није дужан да одговара.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Дозволите да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да објашњавате. Наставите даље с питањима.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас судија, да ли познаје још неког окривљеног из неке ситуације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког окривљеног конкретно?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Овде окривљеног осим Јајцета и да ли је са њим имао посао и да ли је са њим сачинио службену белешку дан пре него што се догађај догодио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад је било препознавање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Односи се на то када су се упознали судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на кога мислите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Мислимо конкретно и питаћемо и окривљеног Папића да ли познаје окр. Папића из те ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које ситуације?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Из те ситуације кад је окривљени крао робу из продавнице, кад је заробио једног полицајца, па кад је дошла патрола полиције и то је разлог зашто он сведочи тако и на овај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви да поставите питање или настављате тим тоном?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Постављам питање, Ви одбијате питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Наставите даље.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико сте полицајаца познавали из Суве Реке који су радили у Сувој Реци?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Е сад постављаш питања, откуд ја знам, нисам ја радио у милицији и да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите конкретно ко Вас интересује па ће он рећи да ли зна или не зна.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико полицајаца је познавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно поставите. Окрените се овамо и гледајте у веће кад говорите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Објаснили сте да познајете полицајца Тановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, објаснио је. Немојте ништа одговарати док Вам ја не кажем.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Кога још познајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите? Како за кога познајете?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Уопште судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете конкретно да поставите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Уопште колико полицајаца познаје из Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам ја радио у милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дете је 16 година у то време било.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас то дете од 16 година долази овде и говори о ратним злочинима. Конкретно питање госпођо судија – колико полицајаца познаје из Суве Реке?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја то нисам интервенисао, ја не знам ко је шта радио.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Уопште у животу колико познаје (пет, десет, двојицу, тројицу)?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Ви неког полицајца да се сетите некога кога нисте сад? Препознали сте ове које сте препознали?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Само њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих, више нисте познавали?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њих сте препознали како – зато што су ту били и то сте казали због тога?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па немојте судија тако начин на који постављате питања председнице, па Ви говорите, Ви закључке доносите уместо њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите. Рекао је и објаснио је видео је Микија.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Поставите питања, а немојте да дајете одговор. Имам примедбу на начин на који Ви постављате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Указао је на Микија Лазина да га је видео да је улазио. Указао је на Чукарића кога не зна као Чукарића, рекао је Јајце и указао је да је њега видео ту.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице већа, ја имам примедбу само немојте доносити закључке и питати да ли је тако, пустите сведока да одговори па онда, а не да Ви доносите закључке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље са питањима.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико је полицајаца било око Занатског центра и у Занатском центру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је само су ти полицајци били.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма чекајте, он говори, немојте рекао је да су само ти полицајци били, чак нису биле ни непознате униформе, чак нису били непознати други људи.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ја сам питао колико он познаје и да ли познаје полицајце из Суве Реке и ко је шта био и шта је тражио.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Познајем само ове што су били ту, значи што сам вам показао њих знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада имали прилике да видите још неког полицајца?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не. Ја сам био дете мене то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате Репановића, кажете да га познајете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па дружио сам се са његовог сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако га познајете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, знам га, знам његовог сина, знам од Нишавића сина исто. Сад не могу да кажем знам неког из Србије кад не знам, откуд ја знам ко је био у милицији и ко је шта радио, откуд ја знам. Поставља баш неко питање познајеш ли милицију. Јел ти знаш неког у полицији? Не знаш?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: По Вашем мишљењу који је број полицајаца који су били у Занатском центру и око Суве Реке?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Где сте се тачно први пут срели са Јајцетом?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У Занатски центар.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ко је био поред Јајцета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Кад су се први пут срели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад први пут видите Јајцета?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад, у ком моменту, да ли кад сте дошли са Бобаном па сте изашли из његових кола или касније?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Са Бобаном кад смо изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах. А где сте га први пут видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У Занатски центар ту.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Сада кажете да не знате ко је био главни, а у истражном поступку сте рекли да је главни био Бобан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не и сад је спомињао да му је деловао да је Јајце, сада је спомињао молим Вас, значи предочите како је рекао у истрази.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Управо тако му предочавам као што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам делује ко је био главни ту.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Питање је следеће – зашто је данас тако говорио, а не ко му је рекао, зашто данас тако сведочи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, не можете на овај начин постављати питања. Не можете Ви овде да застрашујете сведока.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Немам намеру да застрашујем, али Ви упорно желите да преквалификујете моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, он је рекао да у свему остаје код онога што је изјавио раније. Сад не може ни да се сети. Јел Ви видите колико пута смо му предочили?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Јесте судија, а ја га питам зашто данас тако каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто тако говорите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако те разлике да је био прво Бобан сте рекли, после Јајце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, немојте да га доводите у ситуацију да испадне да је нешто контрадикторно рекао. Кад је питање било у односу на Микија ко је био главни, одговор је био био је Јајце, али је за њега Бобан био јер га је Бобан довео, а кад сте га питали о том односу ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да коментаришемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али то сте га питали, ко је Јајце, каже Микију да уђе унутра, тад је био главни, а не у односу на ситуацију.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Даље. Зашто сте променили исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није променио уопште исказ.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А ко је био главни?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То њих питај ко је био главни, откуд ја знам ко је био главни, ајде ја сам онда био главни, откуд ја знам, командир то зна, они знају међу себе ко је главни, сад ја треба да ти си главни за то, тако долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, полако немојте одговарати на тај начин. Гледајте у веће, значи док Вам не да председник већа дозволу немојте одговарати.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Важи.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У истражном поступку такође је сведок рекао да је Бобан наредио Микију да уђе у пицерију а сада каже Јајце. Зашто тако говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Међутим, ушао је и Бобан унутра. Кад је видео Бобана каже Бобане дај ми помоћ. Разумем ја тебе, него ко је ушао, коме је Бобан рекао да уђе унутра. Микету». Ви сте рекли да је Бобан рекао Микету да уђе унутра.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Сад је питање зашто се тако изјашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ко је тај Мики? Мики Лазић. Јел он ушао? Да, ми смо изашли напоље». Значи, сад кажете да је Бобан рекао Микију да уђе унутра?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Шта сам рекао да је Бобан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Па Мики кад је он устао», Ви кажете: «он је био рањен тај доктор. Међутим, ушао је и Бобан унутра. Кад је видео Бобана каже Бобане дај ми помоћ», то Ви говорите. Истражни судија Вас пита: «Разумем ја тебе него ко је ушао унутра, коме је Бобан рекао да уђе унутра», Ви кажете Микију да је Бобан рекао да уђе унутра.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Можда је Мики, али Мики је ушао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то сте рекли да је ушао, али ко му је рекао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па откуда ја знам, сад не могу да се сетим тачно ко му је рекао, значи прва изјава што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте више пута рекли, прва изјава коју сте дали да је то тачно.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да Вам кажем, ми морамо да Вам мало предочимо кад су неке разлике, разумете? Морамо да Вам предочимо да видимо шта је истина, јер не можемо час једно, час друго.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Прошле су године тако да стварно не могу да памтим све.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико сте имали килограма када се наводни догађај догодио када сте уносили лешеве. Објаснили сте колико сте високи, колико сте имали килограма?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Откуда знам, 40 кила.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ко је све са Вама носио лешеве, са ким сте били у тандему и како сте их убацивали у камион обзиром на Вашу висину а нисте имали помагала?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија извините, прво у тандему, значи двојица. Из ових списа има да су по тројица тако да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У реду је. И тако како су их убацивали обзиром на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, само опишите како је то деловало, значи уђете?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Значи, ови донесу из кафића, ми горе на камион додају нам и подижемо горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били на камиону?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, па мењали смо се.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ко је био још са Вама на камиону?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Откуда знам ко је био, ја не могу да памтим ко је био с нама у камиону, пре седам година то је.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је било дима у пицерији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте улазили јел било дима?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су лешеве били у деловима или у комаду?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У деловима. Како су могли у комаду да буду, у делови сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цели лешеви?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, цели лешеви.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи, цели лешеви су?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ништа судија. Немам више питања, осим што приговарам што ми нисте дозволили да поставим она питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћете приговоре. Изволите даље.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Имам један предлог да се у току поступка, значи сада након саслушања суоче сведок, Чукарић и окр. Папић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви знате сад шта је? Полако. Питања, браниоци да ли има још? Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: (бранилац опт. Радојка Репановића) – Ако можете само да кажете, Ви сте рекли на самом почетку саслушања, судија Вас пита да ли остајете при досадашњем исказу, па само један део исказа ако могу да предочим и да Вас питам да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Ја сам Вас питао прошли пут, били сте присутни приликом, цитирам: «Били сте присутни приликом целог тог немилог догађаја, можете ли можда да кажете ко је био главни који је могао неком да нареди, полицајцу нешто да нареди», па сте Ви рекли: «То је био Бобан». Јел остајете при том исказу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Бобан?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да, то сте тако рекли децидирано, па Вас сад питам да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Хвала лепо.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: (бранилац опт. Зорана Петковића) – Објаснили сте да сте Зорана видели код Општине да је био у цивилу и без оружја. Јел можете да објасните и да опишете какво је било његово лице? Да Вас не бих питао сугестивно и тако даље, јел се сећате, пошто сте га препознали по лику?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Како је био обучен?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Рекли сте како је био обучен, питам Вас за лице, или да поједноставимо да ли је био обријан или је имао браду или бркове, да ли се сећате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се, само знам да је био крупан, сад да ли је био обријан или није, не знам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте га икада видели раније да носи браду?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не сећате се?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, хвала.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац опт. Петковић Мирослава) – Рекли сте код истражног судије 04.03.2004. године да је ту био и полицајац Тановић испред пицерије. Јел остајете при том исказу да је био и полицајац Тановић који је погинуо, овде сте рекли «И он је био на дужности милиционер. Он је био, био је Тановић, он је погинуо, он је био ту у милицији је радио». Да ли је био и полицајац Становић том приликом ту са Микијем, са Јајцетом и осталим?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Било је на прошлу изјаву да је био.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да је био? А јел знате шта је радио у том моменту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Јел био ту испред пицерије?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није он дуго био, није он дуго био овде.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је још неко улазио у пицерију осим Бобана и Микија? Да ли сте видели у ствари?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да ли је још ко улазио?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нико осим нас и овај, не могу да се сетим имена, Јајце.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је Вама било пријатније прошли пут да дајете исказ или данас? Да ли Вам је било лакше да дајете прошли пут исказ или данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујте не разумем питање да ли му је било лакше.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Има одређених разлика у исказу. Можда човек под притиском прича нешто што му прво падне на памет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко нешто притискао, како шта, било у ком моменту кад сте давали исказ и пред истражним судијом и сада?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко притискао да какав исказ дате у ком смеру?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не. Ја оно што сам видео и чуо, значи то што смо били то сам изнео, оно што није било ја не могу да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још од бранилаца неко питање? Нема више? Изволите оптужени да ли имате питања? Оптужени Чукарић Слађан изволите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Трајко, ко ти је платио да овако сведочиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас окрените се овамо. Ја сам Вам рекла неколико пута немојте одговарати док Вам не дам дозволу. Одбија се одговор на ово питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово су искусни полицијски штосови да га првим питањем запрепасти па онда сада да ово, овај човек који је тада имао 16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче, одбија се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас молим да упозорите окривљеног да таквим питањима не покушава више да изврши притисак на сведока.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јел могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да наставите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја бих молио да ме нико више не прекида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите преко председника већа молим Вас, немојте директно да се обраћате сведоку, него преко председника већа.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Зашто је три пута мењао исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то три пута?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па све три изјаве, ниједна му није иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, у ком делу?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Исказ који је дао у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас поставите конкретно питање за овај догађај.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Идемо даље. Рекли сте да у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко председника већа.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Рекао је да је у камиону, не зна ко је био са њим, па ја га питам да ли је то познат њему или непознато лице и да ли је то лице из Суве Реке било у камиону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били са познатим лицем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, ако се он не сећа ко је био како ће да се сети да ли је из Суве Реке или из Марса или не знам, како ће да Вам одговори на то?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Сви су били из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су из Суве Реке били, добро?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Значи, били су ми и браћа од стричева и комшије, значи нико није дошао из Призрена, из Приштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, Богољуб је говорио.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи да је то лице Вама познато?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Молим?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи да је то лице Вама било познато?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па зашто не кажете име и презиме?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не могу ја да се сетим пре седам година ко је био са мном.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па како се онда сећате мог, како сте ме окарактрисали Јајце, а никад се нисмо упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајковић Богољуб шта је он Вама?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Брат од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат од стрица? Трајковић Богољуб је рекао да је био са Вама, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мењали смо се сви, ја кажем јер ту смо се мењали, нисам ја сам био на камиону, значи мењали смо се. Ја сам сишао, па они се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да ли смо се ти и ја лично упознали, где и кад и ко је био поред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је како Вас је упознао, одговорио је.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: На питање председавајуће, рекли сте да ли си чуо пуцњаву када си стигао за време док си боравио ту, Ви сте рекли не. На питање тужиоца зашто ниси хтео да товариш лешеве, ти си рекао да си чуо пуцњаву и да сам ти ја наређивао и пуцао у ваздух, јер онда зашто то нисте рекли на питање председавајуће кад је рекла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у том контексту било. Он је рекао да није чуо пуцњево то је тачно, али сад је објаснио, тужилац га је питао за децу, објаснио је.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да ли знате ко је Нојић Ђура?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да ли Вас је Нојић Ђура спречавао и Папић Рамиз у дела да пљачка продавнице Вас и Ваше рођаке и браћу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Не? Добро. Да ли си носио оружје за време рата ти или твоји другари у граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, не можете Ви тако да постављате питање.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Хоћу да надовежем Нојић Ђура шта је рекао овде, сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање да ли је сведок носио оружје.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Добро. Предочио бих сведоку да је Нојић Ђура на питање судије председавајуће да ли знаш Чукарић Слађана, он је рекао да познајем Чукарић Слађана из једне конфликтне ситуације. Које? Па каже Ђура овако: Неки су пљачкали продавнице, Чукарић је наишао и на нас је повикао зашто не спречавамо ту крађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које је питање?

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па Вас питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, то је било после овог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, да чујем питање да видим шта је.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па хоћу да предочим да ли ме можда тад зна пре после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је децидирано објаснио. Немојмо се понављати па већ смо о томе више пута говорили.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли си у продавници прехрамбене, да ли је то друштвена или албанска продавница, не знам, био са твојом браћом и узимао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Немојте одговарати ако Вам ја не дам дозволу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Госпођо председавајућа, овде ово лице, лично се сад сећам он и још пар њих, троје држали су пушке у рукама, а то ће и Папић да потврди, то је и Нојић Ђура потврдио сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: За време бомбардовања и рата док сам ја био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми говоримо о овом периоду, разумете?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Дозволите да предочим да се сети сведок, у томе је поента и да је Папић покушао да спречи ово лице и још њих троје да пљачкају где су њему он и још њих троје уперили оружје на њега и да су Папићу рекли.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То је лаж.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, то ће Папић да Вас пита и потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је приговор на његов исказ, то је приговор.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То је тај случај, сведок Нојић Ђура је рекао, нисам ја то, него сведок Нојић Ђура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је као неки приговор на његов исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ово приговор или питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас нећемо овако, прекинућу сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је мрцварење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање. Тужиоче седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али судија Ви кажете да је ово приговор, ја се слажем, али приговор иде после питање, немојте сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас наставите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли и ту Папића види и познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да га није видео, рекао је, немојте одговарати, одговорили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вас вређа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, како тако упадате? Тужиоче на шта то личи?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесте вређа, пљачкао си продавнице, али ја нисам изашао после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трајковићу станите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што не дозволите да Вам каже, него није он први сведок овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам добио наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче седите. Уопште нема везе с овим догађајем, седите. Изволите наставите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли познаје Недељковић Светозара?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Комшија.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде предочио бих сведоку да је Недељковић овде сведочио пред овим судским већем и да је рекао сво време нам је Бобан наређивао да товаримо лешеве. Када смо завршили рекао нам је да идемо кући. Ви овде одговорно тврдите да Бобан није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао да није био ту. Био је, одлазио је и долазио је.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја нисам цело време био ту.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је др. Бобан сво време био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па јел сам ја рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Питам за др. Бобана.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То ти знаш да ли је долазио, ти си с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, ма немојте се понављати већ је то објашњавао о одласку Бобановом и враћању, значи немојте иста питања постављати. Наставите питање које није било постављено до сада.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хоћу да предочим за сведока Недељковић Светозара за сведока «Б», за сведока «Ц» да они одговорно тврде да им је Бобан Вуксановић наређивао, па ако је Бобан Вуксановић наређивао њима а он био поред њих како сам могао ја то да наређујем само њему истовремено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, и опт. Репановић је рекао да је пролазио, није га видео, не можете инсистирати на нечему што он не зна и што није видео или није чуо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Трајко, имали смо овде пуно сведока и чули смо пуно њих да су рекли да је било много полицајаца, више њих, пар, шест, седам они су давали исказе овде, а Ви овде само кажете овог Тановића и мене и Микија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево конкретно ћу вам рећи.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Колико је полицајаца било по Вашем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио. Овде је опт. Петковић говорио да је било доста униформисаних лица њему непознатих лица, ту око те пицерије и све.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Били су само њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато ја сам и предочавала да је он рекао да су биле за њега непознате јединице, да су били људи, двојица са црним кожним јакнама, Ви то ништа нисте видели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На питање председавајуће рекли сте да сте ме упознали пре догађаја, да сте ме видели два-три пута. На питање мог адвоката исто сте рекли кад сте први пут Чукарића видели кажете тог дана сам га ја први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, зна Вас из виђења, објаснио је.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само ово питање – да ли је могуће да ме је касније упознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна Вас из виђења, два, три пута је видео, значи зна Вас из виђења, а први пут је чуо за Јајцета када су Вас колеге ословљавале, све је то објаснио.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли смо се ти и ја виђали, чули после '99. године када смо избегли са Косова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се видели са господином?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисмо, добро? Да ли познајеш Нишавић Милорада и његовог брата Нишавић Микија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Нишавић Микија, за Нишавића је одговорио да га зна? Нишавић кога?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Микија, брата?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Познајеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја постављам питања. Изволите, наставите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Када си избегао са Косова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, значи идете преко председника већа.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Питање – када је избегао са Косова где се први пут сместио?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: А што то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то мислите да је битно?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Битно је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте одговорите где сте се после кад сте избегли?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па ваљда се сећате ништа то није, где сте се сместили, како си прошао то муке су ипак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да постављате него још једном Вас упозоравам преко председника већа. Где сте се сместили, јел се сећате, значи кад сте избегли са Косова где сте се сместили?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: У Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, код кога?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Код тетке.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А после од тетке где си се сместио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте после, ајде и још на ово нека Вам одговори. Где сте после Крагујевца, где сте се сместили?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не после Крагујевца, него мислим исто у Крагујевцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у Крагујевцу где сте, одговорите?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: А што то пита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, да чујем.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био сам код тетке живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте били код тетке?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био сам два месеца код тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: После код друге тетке био.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је био у избегличком кампу код аутобуске станице ту смештен колективни смештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да даље поставите да видимо сврху тог питања зашто инсистирате на томе где је био смештен ако он објашњава да је био код тетке? Која сврха сад даљег испитивања код кога, где и да ли је избеглички?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја не знам шта је то, због чега то питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је Нишавић Милорад посећивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно поставите да знамо у ком правцу иде питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли Вас је Нишавић Милорад посећивао у колективном смештају ту код аутобуске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је посећивао?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам ја био у колективном смештају у Крагујевцу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли си се виђао са Нишавић Милорадом и контактирао везано за овај случај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви контактирали са Мишком, Нишавић Милорадом у вези овог случаја?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А никад Вас није ни позвао у СУП на конту овога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је никада, ако је никада ваљда знамо шта је никада.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте да. Како Вам се зове отац Драган или тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање па ћемо даље.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро овако. Да ли поседујете породично возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате возило, ауто? Да ли возите ауто?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли имате возачку дозволу и које категорије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате возачку дозволу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Немам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немате? Сигурно да говорите истину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете даље да наставите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Питам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте како сигурно, шта значи то сигурно?
Наставите, изволите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте се са Нишавић Микијем којим случајем
срели поводом овог случаја и да разговарате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Да ли Вам је неко показивао моју слику
после кад си избегао са Косова и предочавао Вам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: У Крагујевцу или где год је био смештен?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нико? А да ли су Вам показивали моју слику кад
су Вам узимали изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је он једино био саслушан код истражног судије
и сад, он је одговорио.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И сад код истражног судије да ли Вам је
истражни судија показивао моју слику?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, ја сам те одмах препознао.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Где, на слици?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Сад овде.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А на слику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио Вам је, зашто инсистирате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Мени слику нису показали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас господине Трајковићу, рекли сте да Вам
није показана фотографија.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам поставио питање код истражног судије, он
каже одмах сам Вас препознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад овде и рекао је тако. Наставите даље.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте ово до сада све говорили истину?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је неко утицао на Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако постављати питање. Сад Ви
прокоментаришите ово што је сведок рекао. Он Вас види, Ви сте ту, Ви
наређујете, Ви сте терали децу да утовари, Ви сте пуцали каже у Јашара,
дајте то мало прокоментаришите, јел то тачно или није тачно? Чули сте,
прокоментаришите тај исказ.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Имам још питања, нисам завршио судија са
питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и то да прокоментаришете још.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Доћи ћемо и на суочавање, ја то и тражим, доћи
ће и до тога, полако нема потребе да прејудицирамо нешто раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, мало водите рачуна каква питања постављате.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте да познајете сведока «А». Одакле га познајете и на који начин га знате? Како га знате?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја по имену не знам га, али овако фацу знам зато што они су три брата, ја мислим да су три брата не знам како му се зову браћа, они су живели код мог деде горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вашег деде су живели?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, код мајке онда су прешли у балканску зграду да живе.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На питање председавајуће где сте видели сведока «А» Ви сте описали и описали сте да је држао пушку у руци. Да ли је држао флашу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га да ли је пио, јесам питала сам га да ли је пио.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Није држао ништа.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Епа овде ја бих Вам предочио да је сведок «А» одговорно сам тврдио да је пио, да је флашу у руке држао, па како коментарише то да ли је видео или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није видео.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па како коментарише то да ли је видео или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори шта је он видео, молим Вас господине Чукарићу.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Откуд ја знам да ли је он пио, можда је ставио флашу у џеп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори искључиво шта је он видео.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тражим само суочење лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На околности које овај сведок овде лаже, плаћеник, јер је овде он мене изгледа зна зато што сам га спречавао у крађу.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, то је лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Значи, Ви морате да кажете на које околности тражите да се суочите да знамо на шта вас суочавамо?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На околности да сам га спречавао кривична дела да чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није суочење.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: То је лаж.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И на околности да овај сведок овде, одговорно могу да тврдим неког поткрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш приговор на тај исказ, јел тако јел то приговор?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јел то нешто смешно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас јел то приговор на исказ сведока?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још нешто да изјавите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И да је овај сведок потплаћен и под притиском нечијим.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, ја што сам оно видео.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То одговорно тврдим, а то би требао он сам да каже.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија, један предлог ако може? На околности када су се први пут упознали, имам предлог да се суоче Чукарић, Папић и овај сведок, само то, када су се први пут и на околности да ли је он убио и са тим у вези и на околности да ли је убио Јашара Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљковићу немојте тако да упадате.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се суочење између опт. Чукарић Слађана и сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се. На околности да ли, он каже да је Вас видео, одговорите молим Вас. Не можете ви нама сад да говорите шта ми треба у овом моменту да урадимо. Ја сам донела решење о суочењу. Окрените се. Јел сте Ви видели овог кога сте назвали Јајце?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како сте ме видели и шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте, немојте Ви да постављате питања него кажите. Ви сте рекли да је чак товарио и децу, да сте Ви одбили да нисте хтели, јел товарио децу? Шта Ви кажете на то, причајте?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На то ти могу одговорно да тврдим да лажеш.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јел можеш да се закунеш у децу да ниси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Слушај ово рећићу ти, ниједан сведок овде до сада колико је нико није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви то да причате него одговорите, коментаришите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да могу да ти кажем да ту ја нисам био и да ти је Бобан Вуксановић, сам си рекао да те је довео, како сам ја могао теби да наређујем ако те је Бобан Вуксановић довео?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да, па то си увис пуцао на мене, мислим на нас све.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Пуцао на вас увис?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да. Хоћете међу њима да будете.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ви сте овде рекли судији нисте чули пуцњаву сад кажете пуцао.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, нас си претио да радимо то.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не нас, Вас лично или вас?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Све нас претио си. Мени кад је брат пао Трајковић Стефан једва смо га повратили и ти кажеш ајде, ајде устај почео си да се дереш на нас.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јел сам само ја био и ко је још био ту?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јел се сећаш кад си нас терао да копамо кад ти је он рекао пусти децу видиш да су се изгубили да бацамо земљу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Коју децу? Она деца која су у продавницу крала?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, не нас ко је крао у продавницу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па како те није срамота ти лично ево то ћете и оружје си носио, одатле ме и знаш, могу ти рећи да ме одатле знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је свако остао при своме.

Изволите седите.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он мене напада што сам ја носио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас нека седне. Јел имате још питања?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како да немам. Ја се извињавам ако треба ја ћу да прекинем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете се тако понашати, јел разумете? Господине Чукарићу, ја Вас опомињем, не можете се понашати тако како се понашате.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Само бих желео и суочење нас троје и Папића Рамиза што је и то би предочио њему Нојић, само моменат. Молим те дозволи ми судија јер пази много је битно, ја то нисам рекао, то је рекао Нојић Ђура, он је овде рекао да сам ја наишао кад је Папић и он спречавао тебе и још тројицу.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то пише, молим Вас господине Чукарићу где то пише, нађите ми где пише то да је то Нојић рекао.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нојић је рекао овако: «Чукарића познајем из једног конфликта. Јесте он љутито зашто нисмо интервенисали око неке продавнице јер су грађани крали».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После свега овога?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја кажем одговорно пред овим судом да је овај сведок и још њих троје било.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, да сам ја крао ја бих данас био затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас окрените се господине Трајковићу. Господине Трајковићу окрените се овамо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А ја то одговорно тврдим, а то ће и да Вам потврди ако треба и Папић на суочење овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести ако немате више питања.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја бих желео да се суочи Папић и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите. Да ли од оптужених још неко има да постави питање? Јел имате и Ви господине Папићу? Изволите господине Папићу? Окрените се овамо господине Трајковићу да се сними то што говорите.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Добар дан господине Трајковићу.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Добар дан.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли знаш тачно име и презиме моје?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам само као Папић, али никад нисмо коментарисали, нисмо разговарали, знао сам те као Папић зато што сам ја имао њиву горе у Широком ту где си живео и тако се знамо. Значи, ми нисмо у контакту никада били само знали смо се здраво, здраво.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Добро, пошто Вам је председница већа, ја се извињавам упозорила Папић Рамиз, а Ви сте рекли познајем га. Из ког периода Ви мене знате? Из којег периода раније?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Од раније пре рата значи, оно пре рата.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли си икада чуо или видео да сам ја икаква кривична дела учинио или нешто незаконито?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: И какав сам ја као човек био у тој Сувој Реци?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: За све си био супер.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Био си супер према нама, знаш и мог ћалета, значи ми смо стварно, не могу ништа рећи о њему, ја га за време рата уопште га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Значи, ја знам и породицу онако само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте да га нисте видели.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не тражим ни да ме хвали ни да ме куди ни ништа.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Он никакав злочин није урадио.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Госпођо председнице већа и господине тужиоче, ако би ко требао да се награди за тај рад на Косову и у тој Сувој Реци, то сам био ја, ја сам био код робне куће стално крио возила. Ви сте били у ветровци, не знам да ли си имао наоружање и опколили су ме, ја сам покушао да спречим.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја сам те опколио?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам да ли си ти био ту. Уперили сте пушке у мене и рекли сте «мајку ти Турску јебен што браниш шиптарске продавнице».

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Таман посла ја тебе.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам тако чуо и ја сам покушао сам да спречим.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, ја то нисам.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: После је наишла патрола, Чукарић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било господине Папићу, то што Ви кажете, јел тврдите да је био господин Трајковић тада?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја нисам био.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не знам могуће, имало је доста из тог раста, исте висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би то било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То тих дана, ја сам склонио возила доле под дрвеће и стао сам био под то дрвеће, једно километар и по од станице и нисам уопште ишао у станицу горе и чекао да ме неко позове да извучем рањеног човека, погинулог или нешто или у дом здравља да видим ко је повређен. То је мој посао био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још неко питање да поставите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете сести. Да ли од оптужених има још неко питање? Нема. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се Ви познајете са његовим оцем, комшије сте, њива, па ако сте њега видели јел сте рекли оцу ухватио сам ти сина у лоповлуку или нисте сигурни да је он па нисте ником ништа рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то тај човек кога сте Ви ухватили у ветровци да краде у радњи?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не, ја нисам био.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам побегао, више сам дигао руке, пушке су биле репетиране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то он био?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел он или није био?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисам ја био.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Могуће да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тужиоче не можемо тако, седите.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тужиоче, да Вам кажем и ово да ја немам никакву њиву немам.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Ја сам имао њиву тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а јел хоћете да објасните у чему је сад сврха свих ових питања да ли је био у патроли или није, да ли је крао нешто или не? Тужиоче хоћете сести. Господине Палибрк како се то понашате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вас ја притискам нешто?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите да ли имате још неко питање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па немам. Они су били уперили пушке у мене и репетирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Та његова група која је била.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Нисмо ми били, ми смо одмах отишли кући и нисмо излазили.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Били сте у ветровци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја Вас питам ако Ви уопште знате у односу на тај догађај о коме он говори, јел Ви знате када је то било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је било тих дана за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана за време бомбардовања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре или у то време бомбардовања два месеца или тих дана када је било у Занатском центру?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тих дана, првих дана, од првог дана су почеле те продавнице и то да се проваљују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите? Господине Ђурђићу, тужиоче седите, молим Вас угасите микрофон ако немате више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сам лоше урадио па да ме сада? Нисам ништа лоше. Хвала до виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Папићу, Ви сте Сјеница, Нови Пазар или тако нешто?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где Вам живи породица у то време?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У Сјеници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Сјеници? А како Ви знате његову породицу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Зато што је живео у Суву Реку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па живео је он у Сувој Реци, али није његова породица.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја нисам из Суве Реке, ја сам из Сјенице.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Знам да си из Сјенице али си живео у Широко горе.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Зато сам те и питао да ли знаш име и презиме тачно, ти си рекао, по судијином си схватио и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на кога мислите да је живео у Широко, да је господин Папић живео у Широко?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Јел си ти имао брата у «Балкан» да је радио?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: А ниси имао? Знам исто један презиме то њихово био један у Широко живео значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна, он га није ни видео, шта да настави? Све је ушло у записник да не зна, да га је помешао. Молим Вас да ли имате још неко питање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не бих имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте погрешили јел тако господине Трајковићу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Лично он каже да није живео онда сам погрешо зато што је имао још у Суву Реку исто тако неко презиме слично Папић а ја сам замешао други човек је радио у «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете ићи.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ево пита човек какав сам као човек нек потврди поново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он очигледно да Вас не познаје, господине Папићу очигледно да Вас не познаје. Седите. Да ли има још питања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Довели су ме као с неба, ја не знам шта да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неког ко личи на господина Папића и да Ви знате, јел га Ви познајете по неком имену или не?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Па не знам да ли је он живео у згради са оног, ја не знам где је уопште становао. Кад би ми рекао где је становао онда можда би мало вратио филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Изволите? Дајте мало да будемо експедитивнији, ми до пола три би морали да завршимо наставља се даље суђење.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја само два питања. Познајеш ме из Суве Реке, јел тако?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо господине Трајковићу. Изволите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сам ја тебе некад испитивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да нисте.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нека понови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да понављамо.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је вршио неко притисак од моје породице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, дајте питање које је било. Шта хоћете да утврдимо градиво да понови то што је поновио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То сам хтео и још само нешто молим Вас. Светозар Недељковић је на суочењу рекао да ме је заменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу, хоћете поставити питање које је везано за овог сведока.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ништа, само то сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Судија имао сам ја да замолим веће да не дозволи Нишавићу да изађе да поставим једно питање које би било и Нишавићу и сведоку. Пошто се стално помиње та ауто школа и тако даље, молим вас питање једном и другом па нека суд одреди редослед ко ће први да одговори. Да ли је у Сувој Реци постојала још нека ауто школа осим школа «Бос»?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: «Семафор», мислим «Семафор» да је постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Сувој Реци? На Крагујевац мислите? Дајте још питања молим Вас.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете сести.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Само једно питање, да ли он случајно познаје неког полицајца који је радио у Сувој Реци који се зове Рамадан и Горанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га Шабани Рамадан, питала сам га.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га одмах. Да ли има још неко? Не познаје га. Од оптужених нема више нико питања? Да ли имате Ви још нешто да изјавите господине Трајковићу?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Смедерева, јел тако, тражите трошкове доласка?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте чујем нешто и са таксијем?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је тражено – 800,00 динара?

СВЕДОК ТРАЈКО ТРАЈКОВИЋ: Да. Прво је рекао 800,00 динара па каже не 1.000,00. Прво ја кад сам ушао каже 700,00 за тебе па онда после је ушао Нојић и ја сам пожурio и кад је ушао онај каже сад 1.000,00 и онда 800,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 1.500,00 динара.

Можете ићи, хвала господине Трајковићу.

Хоћете позвати молим вас Јовановић Саву.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија приговор само на исказ сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Прво се извињавам већу за своје понашање јер сам био испровоциран изјавом овог сведока, а друго желим да уложим приговор на сведочење јер је тек сада утврђено који су мотиви оваквог сведочења. Неспорно је утврђено да је овај сведок ухваћен у извршењу кривичног дела крађе од стране Папића, да је био изложен опасностима и да га је патрола полиције у којој се налазио и Слађан Чукарић спречила у извршењу кривичног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше мишљење, Ваш приговор.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Наш приговор у том делу и тврдимо да се ради о још једном лажном и тенденциозном сведочењу. Такође, предлажемо суду да поразмисли кад овакве сведоке са основном школом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сести молим Вас господине Васиљковићу. Хоћете позвати сведока Јовановић Саву?

Сведок САВА ЈОВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јовановићу.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Ваше име и презиме?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Јовановић Војислава Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: 1947. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци? Шта сте по занимању?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник? Добро. Адреса становања је, јел ова Смедерево, Камп?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Камп, Смедерево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као у претходном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, позвани сте као сведок. Дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дужни сте да положите заклетву. Прочитајте овај текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Овде испред мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се да ћу од свему што пред судом будем поштен и говорим само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Добро, не видим добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, јел знате зашто сте позвани?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас интересује шта све знате о страдању породице Бериша и да ли уопште нешто знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ја о породици Берише не знам о чему се ради. Мислим ону прву изјаву што сам дао то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је код истражног судије што сте дали у свему остајете код те изјаве, јел тако?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви, где сте радили марта '99. године, значи од почетка бомбардовања где сте били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали прилике да чујете да ли су биле неке акције, да ли је било пуцања?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Пуцања је било у Сувој Реци, а акције не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Ви станујете, рецимо у односу на полицијску станицу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: После једна улица кад пролазиш пошту поред поште улица Девет Југовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где ту у односу на Занатски центар?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Далеко једно 400 метара тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте радили где у Сувој Реци '99. године?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: «Балканбелт».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када је почело бомбардовање, јел се сећате када је објављено бомбардовање, јел се сећате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се. Ја сам радио у «Балкану» када је почело то бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у неком сакупљању лешева?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Да ли сте били у цивилној заштити? Причајте нам мало о томе.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У Цивилној заштити сам био ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам кад сте први пут мобилисани, када су Вас први пут позвали, када сте постали припадник Цивилне заштите, када је то било први пут?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Први пут после 4 дана када је бомбардовање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Др. Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Др. Бобан? Где он долази, код Вас кући?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он је дошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао код Вас, јел дошао колима?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Колима је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим колима?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Стоједан чини ми се да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Црвене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвене боје? Јел сам био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Сам је био, он је дошао као да купи неке ствари да узме каже за војску и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама каже да пођете?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неке говори да пође са Вама?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: После тога био је Света један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Света?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Света да ли је он Трипко, тако се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад Ви први пут идете да скупљате лешеве, значи, јел сте ишли са Светом Трипковићем или сте ишли још са неким?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, са Светом ишао сам, са овај што је возио камион, не знам, били су седам-осам нас смо били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где одлазите? Причајте нам мало о томе.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ишли смо по села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По селима сте били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у Сувој Реци?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не у Сувој Реци нисмо, само једно два пута смо били у Сувој Реци и ту више нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута? Где сте били први пут, а где сте били други пут?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Код школе смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Код школе, гимназија, средње школе, ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком путу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци према болници, амбуланте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Амбуланте наше, дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то први пут?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико лешева сте скупили?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два? Јел сте препознали, јел знате који су то људи?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па један је био доктор исто, зубар, овај мислим и жена његова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате како се звао тај доктор?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Мурат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био тачно његов леш и леш његове супруге, јел тако?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тачно било? У кући или?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући? Ушли сте у кућу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам каже да уђете у кућу ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Бобан овај доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан? И он са вама је ту био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да определите јел су то били свежи лешеве или су стајали, како Вам је то деловало?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па нису били свежи, стајали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајали?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А јел знате чија је то кућа?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па то је вероватно његова кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте, да ли знате чија је кућа, да ли знате кућу Фајка Берише?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте скупљали нешто ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам ја био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас истражни судија: «Неке лешеве у кући Фајка Берише јел сте покупили», Ви кажете «Два. Где су они били? Они су били ван куће».

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Берише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Фајка Берише.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам ја код Фајка био, ја сам био код овога Мурата, у кући Мурата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Занатском центру?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па ту смо седели ми после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте причајте нам мало повезано, кад сте били код куће, где сте скупљали, причајте нам мало повезано. Први пут кажете скупили сте ова два леша овог доктора Мурата и његове супруге. Даље где сте били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ишли смо по селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био Занатски центар?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се то кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта заборавили сте?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете из Општине, ево да Вас ја подсетим: «Из Општине отишли смо да скупљамо лешеве у Занатски центар». Пита Вас судија: «Шта сте тамо затекли», а Ви кажете «Једно седам-осам лешева», па кажете «Били су у Занатском центру, а вани су били напољу два или три леша».

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тако? Па причајте нам о томе, то Вас питам, причајте нам о томе.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Два-три леша били су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вани? А у самом Занатском центру?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Једно седам-осам били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где тачно, где?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То је неки кафић је био шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафићу? С ким сте ушли у тај кафић?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па сви смо ми који смо радили ушли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте полако присетите се с ким улазите у кафић?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па био је прво др. Бобан је био и неки други ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате те људе који су били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Од милиције не познајем их ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од полицајаца никога не познајете?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту ко је био то говорите?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је од Ваших које Ви познајете са Вама ту и са ким Ви улазите у тај кафић, то Вас питам?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Само Бобана што смо видели ми ту са нама је дошао и узимао податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још са Вама ту, значи говоримо о Занатском центру за кафић? Слушајте ме пажљиво. С ким Ви улазите у кафић? Ко је још био? Јел био Света Трипковић?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците даље ко још?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он је био, био је исто Света и овај комшија мој је био исто, он је возио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете група вам је била четворо-петоро, па покушајте да се сетите, Крстић Спира да ли је био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Спира је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље ко је био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Звани «Паја», он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Милановић-Паја, јел то?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље ко је био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се други ко је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ушли сте у кафић, колико сте затекли ту лешева укупно?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Једно седам-осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам-осам и више није било?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте утоварили?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је стајао камион, где је био паркиран?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Паркиран је био поред кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред кафића?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам каже уђите, јел то др. Бобан вам је рекао да уђете унутра?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Др. Бобан, лично је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да опишете који су то били људи, јел су то били мушкарци, жене, деца, од тих седам-осам што сте видели ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па били су, једна жена је била само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна жена? Јел можете да определите колико, јел била млађа, старија?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па, 30-40 година, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте је можда познавали?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били у цивилу ти људи, тих седам-осам лешева што сте видели, јел су у цивилу били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У цивилу су били, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви их износите?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ручно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руком? А какав је камион био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Био је велики камион, не знам које је боје, да ли је био, знам да је са цирадом био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са цирадом? А каква је цирада боје била?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је била жуте боје, да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел писало нешто можда? Да ли сте видели да ли је био неки натпис?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па нисам то загледао, нисам загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А возача јел сте видели?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели возача?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Крстић Спира јел са вама ту био и он скупљао?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он возио тог дана?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није, није возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кад сте утоварили тај камион, где камион одлази?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам где је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел видите у ком правцу је, да ли је кренуо према Призрену, Приштини, где је кренуо?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ми смо одмах овамо били, још они кад су кренули нисмо видели ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте ту са том Вашом групом? Да ли је униформисаних ту људи још поред Бобана Вуксановића који кажете да је био ту, да ли је било још полицајаца, то Вас питам, присетите се.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Полицајаца било је, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ друго питање. Значи, да ли је било полицајаца?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па једно три, четири мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три-четири? Да ли их уопште познајете? Не знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је отишао овај камион кад сте утоварили, да је отишао у правцу Призрена, тако сте рекли код истражног судије, јел тако?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То јесте у правцу Призрена, али не знам где после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте видели ту браћу Трајковић? Браћу Трајковић, да ли сте видели ту? Јел познајете браћу Трајковић?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То ми је од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то причајте нам о томе.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Од стрица он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били ту, кога сте видели?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Они су прије мене били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да су били пре вас?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ту смо у једну авлију кад је дошао Бобан да их узме прво је дошао по њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је њих узео?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, узео да утовари као неку робу рекао је и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после ког времена Ви долазите?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Сутрадан ја сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте то сутрадан?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Занатски центар?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да у Занатски центар ми смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте да је то сутрадан било? Ви кажете «ми смо после тога дошли». Јесте ли Ви били, пратите ме, ја мало покушавам да Вас подсетим, јесте ли Ви били испред Занатског центра када су ови дечасти, младићи Трајковићи утоваривали лешеве. Ви кажете «ми смо после тога дошли»?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да, после тога смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тог истог дана?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Истог дана, али ми смо дошли око 4 сата, 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било, касније по подне?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, по подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада кад сте дошли до тог кафића видели још неке људе присутне? Да ли сте рецимо обратили пажњу према Општини да ли је било неких људи?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисмо ми ишли у Општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види уопште од кафића да ли видите Општину?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Види се, види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било некога још ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Пред Општине можда је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, да ли Ви видите, не да ли је можда било, него јел Ви видите некога још? Не знате? Кад би сада било ово што сте причали о овом зубару Мурату, кад би то било у односу на Занатски центар на кафић? Кад сте Ви покупили сад њих, та два леша?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: После три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После три дана отприлике?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам каже сад да идете да покупите те лешеве?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па Бобан је ишао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Бобан са вама?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да, све је ишао он, нон стоп је ишао, као лекар ишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви идете са истом том групом или идете са неком другом групом?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, не с том групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са том групом?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бобан вам каже где која кућа где се налазе, јел тако?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Крстић Мирко ко је то?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То је из Речане Мирко, село једно, њему су брата или братанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђорђевић Мирко, јел то из Речана?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ђорђевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић Мирко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Речана?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам, али Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако знате.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Мирко па он је и њега су убили, Мирка Ђорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате одакле је он?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Из Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Речана? Да ли је он био присутан ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам казује нешто надимак «Манекен»?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па он је био командант војно, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Ђорђевић Мирко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Овај Манекен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Манекен је био шта?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У војсци ту је био као командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командант неки?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам о томе ни размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са ова два леша Мурата и његове супруге, где сте одвезли те лешеве и ко је одвезао?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У касарну у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену? Е сад кажите, са ким сте отишли у касарну у Призрен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Био је Бобан, ја и Света и овај шофер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Јовановић Сава?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: И шофер је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, јел га знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Спира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Спира возио? Добро. И одлазите у Призрен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам каже да возите у Призрен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан вам је рекао?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Бобан, Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, ајте причајте нам мало, где сте одвезли, ајте мало стално Вам извлачим речи?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Идемо каже за Призрен да оставимо та два леша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да одвезете?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарну? Добро, и?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: И вратили смо се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим камионом сте отишли?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Овај Спира што је возио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спира? А ко је то камион, чији је камион, како је изгледао, опишите га мало?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па жути камион је био?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жути камион?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био са цирадом?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било још лешева у том камиону осим ова два што сте утоварили?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само та два леша?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како то изгледа, долазите у касарну у Призрен, коме се обраћате, где идете, причајте нам мало о томе?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па ту је био, војска мислим је била ту и они су прихватили то, ми смо оставили те лешеве ту и вратили смо се назад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ставили?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У касарну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где, где сте оставили лешеве?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У авлију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У авлију?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У касарну, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неки камион ту?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Био је тај камион што смо ми утоварили и истоварили, у камион смо истоварили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из камиона сте истоварили лешеве и где сте ставили?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У камион исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у камион?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад стављате лешеве у камион, да ли сте видели том приликом да ли је тај камион био празан или је било и лешева у том камиону?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, није било, само војни камион је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је војни камион?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви пролазите ту касарну, коме се јављате?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па био ту неки војник је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник је био?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко му се обраћа, шта му кажете?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па Бобан је се обраћао, ја нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан се обраћао, па шта каже он? Јел се сећате шта каже?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан шта каже, долазите камионом, долазите из Суве Реке? Улазите у касарну, нешто мора да каже зашто сте дошли, јел чујете Ви то?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па не, ми смо знали да носимо лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али шта каже овом војнику, рецимо тај који је ту дежурни, шта, како се њему обраћа, шта му каже?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ја шта му рекао, он пустио га и ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустио?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какав је тај други камион?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па као војни камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кажете да није било лешева у том војном камиону?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте та два утоварили?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Та два смо утоварили ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Крстић Спира је говорио да је било више лешева још? Било је пар не само два?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Било је пре тога, али они су однели са други камион, ја не знам о чему се ради о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је пре тога био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Пре тога су били они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је што Ви знате, што сте Ви били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тада кад сте Ви скупљали те лешеве, то колико, два пута кажете да сте били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо само за Суву Реку, само за Суву Реку, не говоримо по селима што сте ишли.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте два пута у Сувој Реци?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли том приликом Вас неко од полиције обезбеђује док скупљате лешеве? Да ли вас обезбеђује полиција?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се пуцало?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па пуцало се, али ми нисмо, ми кад они, ми смо носили мислим на одређено место ту где смо их сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли се пуцало, да ли чујете пуцњаву, да ли се ту пуцало?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, одакле се пуца?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па са села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са села?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Пуца се. Ту су у близини села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Тодор Јовановић?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Тодор Јовановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па знам га овако од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био том приликом са Вама кад сте Ви скупљали лешеве, да ли је он био?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Сад да ли је овај што је радио у «Балкан белт», а не знам за Тодора Јовановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Тодора да слика те лешеве?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: А то је овај што је сликао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, којом приликом?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он је увек са нама ишао, мислим онај Тодор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте молим Вас да се присетите, значи говорите о та два пута кад сте Ви ишли и скупљали лешеве, у Занатском центру сте били и други пут овамо када сте покупили кажете Мурата и његову супругу, да ли је у та два наврата Тодор био са вама? Да ли је било неко лице које је сликало?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Био је он сликао, мислим Тодор са камеру и доктор је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И доктор?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти лешеве?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Овако од прилике, могу да кажем 60-70 килограма је неки имао, нисам ја мерио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не сећате када је то тачно било, јел тако? Не можете да прецизирате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте се вратили из Призрена, кад сте се вратили значи и истоварили сте лешеве, шта сте после тога радили?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ја сам кући ишао, то сам увек сваког дана би нас звао, мислим ми смо знали да ту, ја сам био у Цивилну заштиту, морао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте после тога ишли ван Суве Реке?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили до цркве, звоника, јел знате где је црква, звоник?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Знам црква, ту је и звоник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овако, реците ми да ли је виша црква или звоник?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Звоник, звоно да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звоник, да ли сте се некада попели на тај звоник?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па није било потребе да се попнем, само кад би неки умрео да лупамо звоно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тих дана, да ли знате, јел било још неке полиције осим ове полиције из Суве Реке, да ли је било још неке друге полиција која није из Суве Реке?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Било је полиције, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Из Србије, били су, па шта не познајем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете из Србије, знате да су долазили неки?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они изгледали, које униформе су имали?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Исто као ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, како онда знате да су они како Ви кажете из Србије, да су сад то неки други?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па познати, ја сам ту мештанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нису мештани?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић Радојка да ли познајете?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Репановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановића, да ли знате ко је то?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не би рекао, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли знате Јовановић Ненада, полицајца Јовановић Ненада?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Чукарић Слађана?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорада, званог Мишко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Мишко, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ту је из Суве Реке он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био он у то време?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам шта је био он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали том приликом кад сте скупљали у та два наврата лешеве, да ли сте имали прилике да га видите?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате браћу Петковић Мирослава и Зорана?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког од њих видели том приликом кад сте скупљали лешеве?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нису, ништа, они су били као мештани Суве Реке, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Папић Рамиза?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Рамиза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиз?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам био у контакт са њиме никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ељшани Абдулах? Да ли сте чули Ељшани Абдулах?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па има их Ељшани ту доста, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је нек Ељшани Абдулах убијен или?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Шабани Рамадан?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Шабани Рамадан а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не познајем Шабани Рамадана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Чегар, да се спомиње неки Чегар?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је у Сувој Реци било неких запаљених кућа?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Запаљене куће, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су које су то куће које су запаљене биле?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не могу сад да знам које су запаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чије су то куће, јел знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте их Ви видели, на ком путу где?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: На путу према Раштане једно село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Раштане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раштане, ту сте видели?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је било неког исељавања из Суве Реке

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То исељавање, мислим овако нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите да се исељавају људи, колоне?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Колоне су долазиле, колоне мислим од друга села да су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су долазиле те колоне?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ишли су они према граници тамо доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Суве Реке јел неко полазио са њима, да ли се прикључио неко из Суве Реке тим колонама?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, па који су то људи?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па не знам који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци, Срби?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате где иду и зашто иду ти људи?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисам знао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то знали?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште чули о овом масовном страдању породице Бериша?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: После доле кад сам два, три дана било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После од ког догађаја? Од скупљања лешева?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: После скупљања лешева кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После два, три дана?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко прича, ко говори да су страдали? Од кога сте чули?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па све то они су сами, ја не знам ко су они били ту, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али од кога Ви чујете, јел чујете од неког од Ваших ових рођака, од кога сте чули?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, па ми смо сви чули Берише су баш комшије моје ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас и питам, реците од кога чујете да су страдали, да ли је неко долазио да се интересује код Вас од породице Бериша шта се догодило?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је долазио?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Долазио Шаип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Шаип Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вас је питао?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Пита да ли знате, ма ја сам био, кућа је наша ту. Па не знамо о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јашар Бериша?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшија Ваш?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта се са њим догодило?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па дошао је овај Шаип да пита нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: До куће је дошао и ми смо га дочекали и попио кафу и тако, кажем не знамо ми о чему се ради, каже нестао ми каже братанац мој или брат, братанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали. Добро. Питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел журимо судија, журимо, до пола, ја мислио сам да ћето то Ви па да ја немам питања, али само да му предочим ове разлике, а разлике су следеће. Редослед ствари како је причао у истрази. Прво је дошао Бобан и одвео Вас у Тржни центар, после сте узели два тела, два-три тела ту близу, па сте онда узели два тела овог зубара, па сте отишли у Призрен, па сте из Призрена тела истоварили у камион у коме су, ту се сад брка он и у истрази није јасно да ли је то данас, да ли је то сутра, али ова друга тела кад сте ишли сутрадан, Ви кад сте ишли камионом помињете да је у оном другом камиону су била већ тела, па Вас истражни судија пита јесу то она тела од јуче, Ви кажете не, не знам можда су та, можда нису та. Е само те разлике да нам, јел имамо времена за то?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ја чини ми се да не знам разлику о томе, ја што сам био тамо и тога дана нисмо ми одвели ова два леша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим ја, нема разлике, он је лепо то објаснио, знате и сад је то поновио, били су у Занатском центру, скупили су колико их је било, чак је и рекао више лешева да је било и да су неки били и ван, јел тако, Занатског центра?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је после онда рекао да је код куће једне скупио Мурата и његову супругу и то је два пута, јел тако?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро `ајмо онда ово, сутрадан кад су одвезли њих четворица у Призрену, па су ушли у касарну и сад у овом другом камиону, данас је рекао да ту није било лешева, а у оном објашњава да је то већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је објаснио да су били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели било у камиону који сте утоварили ове лешеве још неких лешева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево то је 152/10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да су били, значи јел разумете кад сте дошли у Призрен, кад сте претоварили лешеве из једног камиона у други и сад Ви кажете код истражног судије да сте видели у том другом камиону да су били још неки лешеве, па сад сте рекли данас да није, па сада да Вас подсетим, шта је тачно? Јесу били или нису били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, ту су били лешеве, мислим у камиону, а ми смо од наш камион ставили у њихов, мислим војни камион то је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је и рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања. Само још ово би хтела да Вас питам, Ви сте спомињали Станка, ко је то Станко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он је радио у фабрику «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он Трбољевац?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а јел он био ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није, у Призрену мислиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га спомињали, спомињали сте га код истражног судије, шта сте хтели да кажете за Станка, реците.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па Станко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у ком моменту је био са Вама?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Са нама је био Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На њега сте мислили?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда сте спомињали Крстић Мирка, па сам ја покушала да Вас питам, да ли је то нека грешка можда у питању, да ли је Крстић Мирко или Ђорђевић Мирко? Да ли уопште знате јел Крстић, јел знате неког Крстић Мирка?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђорђевић Мирка јел знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ђорђевић, он је био исто погинуо са Бобаном чини ми се да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Манекен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Манекен, па он је надимак имао можда манекен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је Крстић Мирко, пошто знате и њега, ко је Крстић Мирко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па то је исто, исто из тог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је исто лице?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, није исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него? Објасните мало.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Други је то, мислим они су своји, мислим овако да ли су рођаци, да ли да ти не лажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је тај Крстић Мирко био тада то кад сте Ви скупљали лешеве, јел био ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: А не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро. Изволите питања. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да су Вам Берише били суседи, да сте становали, да је Јашар Бериша становао, ко је још био ту у Вашем непосредном комшилуку.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У моме комшилуку?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ти који смо били, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога знате од Ваших комшија Бериша?

НАТАША КАНДИЋ: Кога знате од Ваших комшија?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Од Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па све целу фамилију ја познајем од Берише, зато што смо у једној улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите конкретно, на кога мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Добор, јел био ту поред Вас, јел био Халџит, Хамит?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па Хамит је био код мене и јео и пио и то за време бомбардовања он је долазио ту код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а јел знате овога Бујара, Нецада, Неџмедина?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Бујара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Бујара?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он није ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао бркове?

НАТАША КАНДИЋ: Да, он је на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неког Бујара?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Бујара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсећам Вас јел знате њега као лик.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате њихову кућу где је било седиште ОЕБС-а?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То је било код Ељшани.

НАТАША КАНДИЋ: Код Рештанског, не добро, а кажите ми где је био кад је почело бомбардовање, јел се кажете Хамит је долазио код Вас кући, шта се са њим догађа кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он је био кући.

НАТАША КАНДИЋ: Докле? Шта је њему Јашар Бериша?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Од стрица му, синовац.

НАТАША КАНДИЋ: Од стрица?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Синовац.

НАТАША КАНДИЋ: А јели он долазио да пита?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да. Он је долазио, питао, дошао је код нас. Он је увек и код нас је долазио и ми смо ишли код њих, нисмо имали никаквих препрека.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте виђали Хаљита?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел и он питао за брата?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није он питао, није.

НАТАША КАНДИЋ: Докле су они били ту у Сувој Реци, јел се сећате, кажете били су Хаљит, Хамит је у вашој кући, до ког неког периода?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он је био ту после бомбардовања, био је на 4-5 дана, а потом нисам га видео а Хамит је био нон-стоп је био ту са нама, седео.

НАТАША КАНДИЋ: А јел знате Ђељаља Беришу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ђелаја?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Овако, он Бериша.

НАТАША КАНДИЋ: А реците нам јел Хамит остаје све време док траје бомбардовање ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, био је ту он.

НАТАША КАНДИЋ: А јел се неко исељавао из породице која је становала у том Вашем делу, не овај Рештански него ту у?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нису.

НАТАША КАНДИЋ: Они су остали све време?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Сад нам реците, па јел сте Ви тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам да ли је пошто сте видели, виђали Хамита, да ли сте онда Ви успели тих дана да оно што сте сазнали да му кажете о томе шта је са Јашаром, шта је са?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисмо, нисмо знали ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није знао, па рекао је да није.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте сазнали да је Јашар?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он, ми нисмо знали, он је дошао му стриц код нас питао, кажем код куће ми смо били сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли да нисте знали, али кад сте дознали, кад сте сазнали?

НАТАША КАНДИЋ: То је тога дана, али касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали за Јашара?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Касније, касније, после они су тражили брата и каже нестао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви сазнали да је он убијен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: За 7-8 дана тако.

НАТАША КАНДИЋ: Па сад само да Вас вратимо, Ви сте били и скупљали са Спиром лешеве из Занатског центра?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел сте видели леш Јашара Берише?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Можда је однет пре, да. А сад кажите нам да се вратимо мало, кажете оно што мени није јасно колико Ви пута заједно са Спиром скупљате лешеве у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је само два пута је био. Само два пута, после по околним селима, а у Сувој Реци је само два пута.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја мислим да му се све измешало и нашим питањима, али можда да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Крстић Спиром, јесте били само тог пута у Сувој Реци и скупљали лешеве или сте још који пут били?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисмо ишли по селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је друго по селима.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кад кажете ишли сте, скупили сте тела др Мурата, јел се сећате како се зове његова супруга?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Акица, чини се.

НАТАША КАНДИЋ: Хамиде?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Амида, Атиде.

НАТАША КАНДИЋ: Хамиде. Кажите ми да ли је то пре или после скупљања лешева у Занатском центру?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: После, после два дана тако ми кад смо ишли.

НАТАША КАНДИЋ: Која Ви тела возите у Призрен, да ли та тела тада кад сте скупили тела Мурата и Хамиде или ова тела из Занатског центра, која са Спиром возите у Призрен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Са Спиром ја сам ишао и Спира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али која тела?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Оне Мурата и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та тела сте?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, за Призрен.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али нам Спиро овде када је сведочио он је рекао да је тада у камиону однето за Призрен код касарне 16 или 17 тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да се сетите, а Ви кажете данас два.
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам био ту кад они су носили те тела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то говорите само кад сте Ви били?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није каже био тада када су они скупљали.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не, чекајте, чекајте, а Спира нам каже, покушајте да се сетите он каже да су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је са Вама био у Призрену.
НАТАША КАНДИЋ: Да су тела Мурата и Хамиде однета камионом у касарну у Призрен. То Ви исто кажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да је било укупно 16, 17?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па можда је Спира да је он утоварио и ишао, ја нисам ишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.
НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, али мало пре рекли сте нам да сте ишли.
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па ишли смо, ја ова два тела што сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говор том приликом да је ишао и та два тела су била. То је његово.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, где се налази та кућа стоматолога Мурата?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Код игралиште.
НАТАША КАНДИЋ: Фудбалског игралишта?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, спортског.
НАТАША КАНДИЋ: И Вама ко је Бобан, др Бобан рекао да уђете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је.
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.
НАТАША КАНДИЋ: А ко улази у кућу?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Бобан, др Бобан.
НАТАША КАНДИЋ: Он улази у кућу?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ту су седели.
НАТАША КАНДИЋ: А јел има неке полиције која улази у кућу?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Нема полиције?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Полиција није улазила.
НАТАША КАНДИЋ: И значи то је једна једина кућа у коју Ви улазите тог дана и износите лешеве?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, објаснио је. Објаснио је.
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.
НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми да ли сте можда чули шта је било са тим лешевима, телима Мурата и његове супруге?
СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам шта је било после тога.
НАТАША КАНДИЋ: Не знате где су закопани?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што тела нису нађена још увек.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То не знам ја.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, да ли сте Ви били са Спиром на Рештанском путу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па јесмо, јесмо.

НАТАША КАНДИЋ: А онда који је то пут кад сте Ви са Спиром.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Пут је, за село се иде.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте Рештански пут.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Мислим од аутобуске станице иде се за.

НАТАША КАНДИЋ: Рештански је оно поред полиције па десно? Рештански пут?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А кад Ви скупљате тела по Рештанском путу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Нисмо ми.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам, човек је рекао да је два само тела у кући.

НАТАША КАНДИЋ: Па рекао је да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али видите да је сада рекао био је и на Рештанском путу.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, сад је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, одговорио је. Покушајте да се присетите. Значи пошто кажете сад на питање госпође Кандић да сте били на том Рештанском путу, па кад сте били у ком моменту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па четири, пет дана, можда и десет дана, после тога смо ишли. Кад је убијен председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада сте били?

НАТАША КАНДИЋ: Суда?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који председник?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Суда у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте тада скупљали лешеве?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па ми смо скупили четири наша леша смо узели тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Али то нема везе значи са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже да то везује са тим убиством председника суда.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли знате, да ли сте видели шта, јел сте Ви познавали ове Берише из оно на Рештанском путу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Кога мислите да познајем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево јесте познавали ту је Весел, па ту је становао овај Души Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Весел Бериша јесте познавали?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Па ту је становао овај Бујар, Неџмедин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Весела јесте?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било са њима, да ли знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам шта је било са њима.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте их виђали за време бомбардовања?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, Фаика само сам виђао.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је било са њим?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ту је био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, видите да не зна.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате ту кућу у којој је било седиште ОЕБС-а?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Знам ја овамо код Ељшани да је било ту.

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ељшани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Ељшани?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па како да ти кажем, он је до џамије имао кућу он.

НАТАША КАНДИЋ: А реците нам јел сте уопште док сте били у Сувој Реци сазнали шта се то догодило, ко је убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, рекао је дознао је.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да не зна, добро, не зна. И да ли знате, јесте чули, јел имате нека сазнања о томе шта се кад је убијен онај Србин из Сопине, Богдан Лазић, јел знате за тај догађај, јесте чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули уопште? Јел знате ко је Богдан Лазић?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: То је у продавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Кад је он убијен јел знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Он је пре тога убијен.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли сте чули да је тог дана када је он убијен да је још неко убијен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам, ја сам радио у фабрици и оно од кад смо чули и кад смо изашли из фабрике.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, да ли су тада убице његове нађене?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, не знам то, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, немојте мислим стварно па дајте поставите.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања. Браниоци изволите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Господине Јовановићу са Вама је радио неки Станко? Јел радио у екипи са Вама неки Станко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У екипи? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о неком Станку, спомињали сте га. Ја сам Вам сада.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Станко јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам Вас питала, да ли је то Трбољевац?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел могу даље, јел знате презиме тог Станка?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Трбољевац, а?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел Трбољевац, а реците ми колико је имао година тај Станко који је са Вама радио?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па имао је скоро је моје годиште и он.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Које сте годиште Ви?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: `47.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Шта је био по занимању он? Где је радио?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Радио је у припрему материјала.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У фабрици.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У фабрици, којој?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Балкан.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Балкан, добро. Друго да Вас питам поменусте мало пре, да сте видели Фаик Беришу за време рата, хоћете нам рећи када и где сте га видели?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Фаик Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фаика?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Фаика јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели последњи пут?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Последњи пут сам га видео у продавници мислим у ону велику продавницу у коју држе се ове намирнице, хлеба.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У ком месецу је то било, јел се сећате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па то је у центру овамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, у ком месецу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У априлу, чини ми се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У априлу, добро. Само ово да Вас питам, Ви кажете да сте 2 нека леша ставили у камион па возили за Призрен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли је неко кад сте Ви били ту писао који су то лешеви, радио неке радње у вези тих лешева?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па био сликао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је Јовановић Тодор да је сликао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не питам ја за Тодора, знам за Тодора сам чуо, него још поред Тодора јел био неко?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Био је и Бобан Вуксановић.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро и поред Бобана јел било још неког?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па ја сам био и.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, добро, али сем Вас што сте поменули?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па није, ту је била милиција мислим околина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где околина? Ту око Вас или није, Ви кажете да није било полиције ту?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није, јер они су седели вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вани?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Полиција мислим испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред куће?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да Вас питам, јесте на неко гробље можда носили лешеве који су у Сувој Реци?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Јесмо, јесмо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Јесмо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ја датум али.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не знам датум.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања? Да ли има још питања, нема?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам, имам судија, ово је страшно важно, Фаик Бериша је наведен да је жртва и ако га је видео у априлу онда је то проблем. Е сад ајде овако да питамо, јесте ли Фаика Беришу видели после овог ношења лешева у Призрен?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Противим се овоме.

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не у Призрену, нисам га видео, у Сувој Реци сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али може, молим Вас, али сведок се није изјашњавао ког месеца је он то све видео и те лешеве и све. Не, априла је друго што је рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, није друго, прво је у продавници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што скачете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопште упадати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што скачете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате кога месеца сте Ви носили те лешеве у Призрен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ког месеца је то било?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па тог месеца кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте видели Фаика, кажете у априлу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да, касније сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, јесте ли видели Фаика након што сте носили она два леша Мурата и његове жене у Призрен?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели након што сте носили лешеве из Занатског центра?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Накнадно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли сте прво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након тога да ли сте видели живог?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Након тога сам видео, чини ми се мене да јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини Вам се или сте сигурни?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: И сигуран јесам да сам га видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте га видели, после тога или пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је тужиоче, то је његов исказ, рекао је, немојмо сад инсистирати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има тај Фаик сина?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Има два сина, три, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу се звали Неџат?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има, јел син Неџат?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Син му Фаиков.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се тако зове Неџат?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Неџат, Неџат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је становао Фаик?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па сад, он имао две куће, имао једну доле једну овамо велику кућу имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте Ви радили у тој продавници кад сте видели Фаика?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта ћете, како ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видео га је у продавници, објашњава када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел Вам се пожалио Фаик да су му нестали синови?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није, није ништа ми није рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Унуци, Иљанда, Херолинда, Алтин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ништа. Молим Вас тужиоче, тужиоче, молим Вас то је његов исказ. Он је рекао да је било у априлу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви пријатељи били са Фаиком?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Човек је 8 лешева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте пријатељи Ви са Фаиком?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Комшије, али у једном селу смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте пријатељ били са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшије су па рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам је рекао да је неко настрадао до његових?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Није ми рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још једно. Па добро ћутите већ једном, прекините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Господине Ђурђићу нон стоп упадате, молим Вас то није недозвољено питање, ако пита да ли је причао нешто о синовима, мора да се испита и кредибилитет овог сведока. Питао је да ли је причао нешто о синовима, унуцима и то је сасвим дозвољено питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ваљда ћемо мртве утврђивати материјалним доказима а не причом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на крају јели Вам неко, Бобан Вуксановић или неко други забранио да нешто причате о тим лешевима које сте узели у Тржном центру или негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте имали неку забрану?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Не, ми нисмо причали о никаквим лешевима он ми је рекао само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је забранио да причате о томе комшијама?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас питам, шта је рекао?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Забранио је, немојте ништа да причате, радите ваш посао и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени да ли имате питања? Нема питања.

Да ли имате још нешто да изјавите господине Јовановићу?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Немам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто што Вас нисмо питали, можда сматрате да је битно?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Незнам битно ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Смедерева? Имате трошкове јел тако?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путне карте?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите трошкове?

СВЕДОК САВА ЈОВАНОВИЋ: Па 1.000,00 динара ми кошта пут да идем и да дођем.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Јовановићу, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља се:

06.06.2007. године са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА